

**JMG – INSTITUTIONEN FÖR JOURNALISTIK, MEDIER OCH
KOMMUNIKATION**

DE LEENDE RYTTARNA

En kvalitativ innehållsanalys av hur ryttare
framställs i specialiserad och icke-specialiserad
media

Sofie Lahtinen Carlsson

Uppsats/Examensarbete:	15 hp
Program och/eller kurs:	Examensarbete i Medie- och Kommunikationsvetenskap
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	VT2020
Handledare:	Nicklas Håkansson
Kursansvarig:	Malin Sveningsson

Abstract

Uppsats/Examensarbete:	15 hp
Program och/eller kurs:	Examensarbete i Medie- och Kommunikationsvetenskap
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	VT2020
Handledare:	Nicklas Håkansson
Kursansvarig:	Malin Sveningsson
Sidantal:	36 sidor
Antal ord:	19 958 ord
Nyckelord:	Ridsport, Hästar, Ridsports EM, Ryttare, Tidningen Ridsport, Framing, Hegemoni, Genus, Semiotik, Dagordningsteorin, Sportjournalistik

Syfte:	Att undersöka hur kvinnliga och manliga ryttare porträtteras i specialiserad och icke-specialiserad media.
Teori:	Dagordningsteorin, Framing, Semiotik, Genus, Hegemonisk Manlighet, Hegemonisk kvinnlighet
Metod:	Kvalitativ innehållsanalys
Material:	Elva texter från Dagens Nyheter, Göteborgs-Posten och Tidningen Ridsport. Texterna är publicerade mellan 18 augusti 2017 och 3 september 2017.
Resultat:	Resultatet av den här kvalitativa innehållsanalysen visar att det skiljer sig mycket lite i hur de olika medierna skriver om ryttarna ur ett genusperspektiv. När det kommer till vilka genusmarkörer som görs framkommer vissa resultat som skiljer sig från den tidigare forskningen. Det är inte ovanligt att männen porträtteras med typiskt kvinnliga genusmarkörer, så som leenden, känslor eller värdesättande av relationer. På samma sätt är det inte helt ovanligt att kvinnorna porträtteras med typiskt manliga genusmarkörer så som att de är hårt arbetande eller fokuserade. Trots detta finns det en tydlig könsmaktsordning där männen är överordnade kvinnorna. Den här könsmaktsordningen är inte explicit, exempelvis porträtteras alla ryttare leende oavsett kön. Slutsatsen blir dock att atleterna allt som oftast porträtteras som ryttare på olika nivåer av denna maktordning snarare än tillskrivs sina kön.

Förord

Stort tack till min handledare Nicklas Håkansson som kommit med värdefulla kommentarer och gjort mitt arbete med uppsatsen mycket mindre snårigt.

Tack Mathilda och Adam för en givande opponering.

Johanna, det hade aldrig gått utan dig. Tack för god mat och pepp.

Executive summary

This essay focuses on sports journalism and the portrayal of elite riders in Sweden. Equine sports have since a hundred years back changed quite drastically in Sweden. The main group of riders and grooms has changed from men using horses in the military or as workhorses to women who use the horses for leisure. At the same time the dynamics of journalism have changed. There are more women working with journalism. However, there are still a shortage of women working with sports journalism. Both equine sports and sports journalism are therefore somewhat special cases in regard to gender research. There is also some research showing that how journalists write about masculinity and femininity are different if the texts are about equine sports or other sports. With regards to the gender conditions both in sports journalism and in equine sports it might be presumed that there is a difference in the portrayal of these athletes in regards to what kind of newspapers have written about them.

This essay grounds itself in an issue of equality how different athletes are portrayed in media because the media has a power to influence the hegemonic gender-power order. Moreover the knowledge of how riders are described in specialized and non-specialized media will bring a contribution to the field of media and communications research, as well as research about gender. To research this there has been three main questions of formulations. Does the text focus on the athlete or the event within itself? What gender markings have been most prominent in the texts and if they connect to the athlete's gender? And is there any difference in language to the different texts? All the questions are answered with regards to earlier studies and what type of source the text comes from.

Earlier studies show that there are two different ways to portray female riders. The first one is the loving, caring horse girl. The other one is the hardworking, goal-oriented rider. On the other hand male riders have a much less nuanced portrayal. They usually are shown as military or very strict. The study originates from the theory of gender and hegemonic masculinity as well as hegemonic femininity. Other theories applied to answer the questions of the study are agenda-setting theory, framing and semiotics.

The study applies these theories to sports journalism to create a schedule of analysis to be able to dig deep into the texts. A system of gender marking has been worked out as well, to be able to interpret the portrayal of different riders. The qualitative content analysis of ten texts derives from this schedule and this system of gender markings. The schedule covers questions about macro texts, the relations between macro- and micro texts, semiotics, ideologies, discursive strategies, elaboration of participants, analysis of the texts demands on the reader and a historic-diachronic analysis. All to give a depth in the knowledge derived from the texts. The eleven texts that have been analysed are gathered from Dagens Nyheter, a nationwide newspaper, Göteborgs-Posten, a local newspaper, and Tidningen Ridsport, a paper specialized in equine sports. The texts have been purposely chosen to give a broad spectrum. The analysed texts come from a timeframe when the European championships in equine sports 2017 were held in Gothenburg.

The analysis shows a wide variation of portrayals of both men and women on horseback. It appears that the type of paper reporting about the riders does not matter. However, there is a more advanced language used in Tidningen Ridsport. This is not surprising, according to the framing theory, the readers will be able to benefit from a more advanced "horse"-language in this paper. On a deeper level of analysis, the different papers differentiate very little in how they report about the competition and the athletes. All the papers reproduce a sort of gender-power order and a sort of hegemonic portrayal of masculinity. However, this masculinity does not focus on the appearance of the rider rather than their abilities and knowledge. The men are often portrayed with typical female markers, such as emotions or caring about relations. There is no hegemonic femininity in the texts in the classical meaning of beauty or sex appeal. Although, several times throughout the texts women on top or perceived as great athletes are described with manly gender markings, such as hard working or focused. Still, they are often inferior to men in the texts. The conclusion of this essay is that all the athletes are portrayed as smiling, something earlier associated with women. Riders are more often portrayed as a just rider or athlete on different hierarchies of the gender-power order, rather than a man or a woman.

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1 Om ridsport	1
1.2 Om journalistiken och sportjournalistiken	2
1.3 Problematisering.....	2
1.3.1 Utomvetenskaplig problematisering.....	2
1.3.2 Inomvetenskaplig problematisering	3
1.4 Studiens syfte	3
1.4.1 Frågeställningar.....	3
2. Tidigare forskning	4
2.1 Porträtteringen av kvinnligt och manligt i andra sporter.....	4
2.2 Teman i ridsportsrapporteringen.....	4
2.3 Hästmänniskan och bilden av denne	5
2.3.1 Ridsportens kvinnligheter och manligheter.....	5
2.3.1.1 Målinriktade kvinnor.....	5
2.3.1.2 Kvinnliga kvinnor.....	5
2.3.1.3 Militära män.....	6
2.3.1.4. Känslor och diskrepans i studier.....	6
3. Teori	7
3.1 Genus.....	7
3.1.1 Manlighet och maskulinitet	7
3.1.1.1 Hegemonisk mansbild	7
3.1.1.2 Sport, genus, medier och manlighet.....	8
3.1.2 Kvinnlighet och femininitet.....	8
3.1.2.1 Den atletiska kvinnan och hegemonisk kvinnlighet.....	9
3.1.2.2 Sport, genus, medier och kvinnor.....	9
3.1.3 Genus och sportjournalistik.....	10
3.2 Genusmarkörer	10
3.3 Semiotik.....	11
3.3.1 Semiotik, kön och bilder.....	11
3.4 Dagordningsteorin och framing.....	11
4. Metod	13
4.1 Urval.....	13
4.3 Operationalisering	14
4.4 Analysschema	15
4.4.1 Textens huvudsakliga struktur.....	15

4.4.2 Makrotext	15
4.4.3 Relationer mellan makro- och mikrotext.....	15
4.4.4 Semiotik	16
4.4.5 Ideologi.....	16
4.4.6 Diskursiva strategier.....	16
4.4.7 Fördjupning av aktörer	16
4.4.8 Analys av textens krav på läsaren.....	16
4.4.9 Historisk-diakronisk analys	17
4.5 Metodkritik	17
4.6 Validitet och reliabilitet	17
4.6.1 Svårigheter och distans.....	17
5. Analys och resultat.....	19
5.1 Textens huvudsakliga struktur	19
5.2 Makrotext	20
5.3 Relationer mellan makro- och mikrotext.....	20
5.4 Semiotik	21
5.5 Ideologi.....	22
5.6. Diskursiva strategier.....	22
5.7 Fördjupning av aktörer i texten	23
5.7.1 Hegemoni	26
5.8 Analys av textens krav på läsaren.....	27
5.9 Historisk-diakronisk analys.....	28
5.10 Sammanfattning	28
6. Slutsatser	31
6.1 Vidare forskning	32
Referenser.....	33

1. Inledning

”Sport in the past belonged to men – its future belongs to all human beings! Whether or not this will come about, I do not know. But it would be a good prospect.” - Pfister 2010:245

Ridsporten är en av få sporter där alla, oavsett kön eller ålder, tävlar på samma villkor. Med undantag för uppdelning av vuxna och ungdomar samt grenuppdelning så tävlar alla, oavsett ålder, bakgrund och kön, på samma villkor. Sverige har en tradition av att vara framgångsrika inom just ridsport (Svenska ridsportförbundet, 2020). Det kan ha och göra med att Sverige, räknat per capita, är ett av de hästtätaste länderna i Europa (Hedenborg, 2007). Mellan den 21-27 augusti 2017 hölls Ridsports EM i Göteborg. Sverige presterade bra under tävlingarna, bland annat med två lag-medaljer och ett guld (Svenska ridsportförbundet, 2020). Elitsatsande ryttare beskrivs allt som oftast med ord som klingar maskulinitet i mångas öron. Ord som stark och självständig (Plymoth, 2012). Det finns en stark tradition att beskriva den kvinnliga hästmänniskan som omhändertagande och moderlig (Plymoth, 2012). De män som elitsatsar tillskrivs, å andra sidan, attribut som är starkt förknippade med en överlägsen manlighet och är väldigt ensidigt representerade (Hedenborg, 2007; Andersson & Radovic, 2011b). Ambivalensen som finns i porträtteringen av kvinnliga och manliga ryttare är problematisk. Det finns många som anser att den borde ersättas med en inblick den fostrande arena som ridsporten erbjuder (ex Forsberg, 2007). Där styrka, mod, tävlingsinstinkter, självständighet och förmågan att fatta beslut premieras och skapar den nya hästmänniskan (Singleton i Adelman & Kijnik, 2013; Plymoth, 2012; Forsberg, 2007).

Det finns alltså en polarisering i hur verkligheten ser ut och hur bilden av atleterna, både manliga och kvinnliga skildras. Det kanske inte är helt oförklarligt. Sportjournalistiken, det vill säga de som ofta ansvarar för porträtteringen har en tradition av att vara starkt mansdominerad i Sverige (Löfgren Nilsson, i Asp, 2007). Ridsporten är en komplex sport eftersom den, för många atleter är mer än just en sport; det går att argumentera för att ridsporten är mer en livsstil. Utöver alla timmar som krävs för skötsel av häst, anläggning, träning och tävling på annan ort behöver häst och ryttare hållas i god fysisk form. Ofta krävs det flera hästar på olika utbildningsnivå och i olika åldrar för att kunna underhålla sin karriär (Andersson & Radovic, 2011a). Att få kunskap och en känsla om denna sport och livsstil är inte helt självklart vilket kan leda till nyanser i hur sporten porträtteras i media (Fletcher & Dashper, 2013). Det finns också ett fält av sportjournalister som är specialiserade på just ridsport och denna studie kommer undersöka om de attribut som tillskrivs de olika ryttarna skiljer sig mellan specialiserad och icke specialiserad media. Studien kommer se till de olika medierna och om det finns skillnader eller likheter i hur de porträtterar ryttarna som de skriver om.

1.1 Om ridsport

Ur ett historiskt perspektiv har ridsporten generellt varit någonting som förknippas med män och manlighet. Att vara i stallet och att rida har varit för militärer. Hästar har använts för transport, varit en del av jordbrukslivet eller en symbol som signalerat välfärd och rikedom (Plymoth, 2012). Vid ridsportstävlingar var det under första halvan av 1900-talet främst militära eller aristokratiska män som deltog vid tävlingar. Deras hästskötare var män ur en lägre samhällsklass (Plymoth, 2012; Adelman & Kijnik, 2013; Hedenborg, 2007). Om en kvinna för hundra år sedan ville lära sig rida var hon tvungen att tillhöra en överklass för att få den möjligheten (Hedenborg, 2007). Efter andra världskriget förändrades hästens roll i det svenska samhället. Hästen blev snarare en del av det vardagliga livet. Statligt ekonomiskt stöd och satsningar gjorde ridsporten mer tillgänglig för den stora massan. Antalet civila ridskolor ökade vilket gjorde att demografin hos de som utövade ridsport började förändras. Sporten genomgick en feminisering (Plymoth, 2012; Hedenborg, 2007:2009a). På grund av feminiseringen som ridsporten genomgått har hästar och ridning idag en ”flick”-stämpel (Hedenborg, 2007). Den största delen av de vardagliga utövarna i dagsläget av sporten också kvinnor eller flickor på en hobbynivå (Svenska ridsportförbundet, 2020). Idag finns det snarare en oro för hur männen och pojarna ska kunna upprätthålla ett intresse och vilja ta plats i stallet (Plymoth i Adelman

& Kijnik, 2013). Relationen mellan genus och ridsport är med andra ord komplex (Hedenborg, 2009a). Ridsporten har gått från att vara en märkning för manlighet och välfärd till en typisk märkning för en kvinnas intresse. Det går att argumentera att ur ett ridsportens perspektiv är ett specialfall ur ett genusperspektiv eftersom den både ger konnotationer till militär manlighet samtidigt som det finns en bild av den omhändertagande kvinnan som är ryttaren (Plymoth, 2012; Hedenborg, 2009b).

1.2 Om journalistiken och sportjournalistiken

Sedan 1995 har den så kallade Pekingplattformen varit aktiv för FN's medlemsländer. Den innebär att medierna aktivt ska motverka stereotypa återgivningar och skildringar av kvinnor så väl som män (Edström, 2016). Det finns, enligt Edström (ibid) både demokratiska och kommersiella argument varför en mångfacetterad medierapportering är viktig. Edström visar, i sin studie *"Könsmärkta nyheter av en jämställd journalistkår"* (2016) att trots att journalistiken blir mer och mer jämställd finns det fortfarande en tydlig könsuppdelning. Det är i större utsträckning kvinnor som skriver om sociala frågor och män som skriver om politik och sport.

Att ridsporten under efterkrigstiden genomgick en relativt dramatisk förändring är någonting som tidigare konstaterats. Även sportjournalistiken förändrades efter andra världskriget samt i och med digitaliseringen (Enbom, 2016). Mellan 2007 och 2014 ökade sportjournalistikens nyhetsrapporteringen kraftigt. Under samma tid har det även blivit fler kvinnliga sportjournalister, men de är fortfarande en liten del av hela sportjournalistkåren (Djerf-Pierre, 2003. Enbom, 2016). Trots att det finns en trend som visar på att journalistiken i stort blir mer och mer jämställd saknas det alltså kvinnliga journalister inom sportjournalistiken. Det visar flertalet analyser av hur det svenska journalistfältet ser ut i stort (ex. Trudeson, 2016; Asp, 2007:2011:2012). Enligt Asp (2007:2012) beskriver svenska journalister att några av de största problemen i sin rapportering är ytlighet, likriktning/brist på mångfald och förenkling. Om gruppen sportjournalister som skriver i icke-specifierad dagspress är en homogen grupp med samma intressen skapas en maktelit (Djerf-Pierre, i Asp, 2007) som riskerar just likriktning. Jarlbro (2006) lyfter också frågan om det kan vara så att kvinnor generellt inte är intresserade av sport och att det påverkar hur medierna skriver om kvinnodominerade sporter. Det är också så att sporter som vanligtvis klassas som herridrott, oavsett om den utövas individuellt eller i lag får ta störst plats i medierna (Tolvhed, 2015; Lindkvist, 2009). Bilden av kvinnliga och manliga idrottare är vanligtvis dikotomt uppdelad i kvinnligt och manligt beroende på om det är en feminint eller maskulint kodad sport det skrivs om (ex Tolvhed, 2015; Pfister, 2010). Det är alltså många faktorer som skulle kunna påverka den delade bilden som finns av ryttare, oavsett dennes kön. Plymoth (2012) argumenterar för att porträtteringen av ryttaren kan bero på om den som skrivit texten är specialiserad på ridsport eller inte.

1.3 Problematisering

Uppsatsen grundar sig i två problematiseringar. En utomvetenskaplig problematisering med ett jämställdhetsfokus och en inomvetenskapliga problematiseringen, som blir viktig för att den kan skapa förståelse för vad som påverkar hur texterna uttrycker sig kring atleterna. Därmed kunna bidra till medie- och kommunikationsvetenskapen och i viss mån även genusvetenskapen.

1.3.1 Utomvetenskaplig problematisering

Ridsport är idag en av få sporter där alla som deltar gör det på samma villkor. Sporten anses ofta vara kvinnodominerad trots att eliten främst består av medelålders män (Andersson & Radovic, 2011a). Det kan därför vara relevant att undersöka hur en, ur ett genusperspektiv, komplex sport så som ridsportens utövare porträtteras i medier. Djerf-Pierre (i Asp, 2007) argumenterar för att synlighet i media påverkar huruvida en kan göra sin röst hörd. Det gör en bred representation av hur atleterna porträtteras i medierna viktig. För ridsporten kan det vara viktigt att ta reda på om männen inom ridsporten fortfarande porträtteras på ett onyanserat sätt blir också relevant, eftersom det skulle kunna leda till en brist på manliga förebilder, trots att det finns många framgångsrika manliga elitryttare. Dessutom finns det ett behov av att se hur kvinnor porträtteras, då tidigare forskning visar att kvinnor inom ridsporten har två relativt polariserade bilder av sig (se kapitel 2.3.1 Ridsportens kvinnligheter och manligheter). En där de beskrivs som omhändertagande och en där de beskrivs som målinriktade.

Hur medier rapporterar om både män och kvinnor i ridsporten kan därför ha relevans för inte minst ridsporten men också för den som identifierar sig som en ryttare. Det är en jämställdhetsfråga i hur medierna porträtterar olika typer av idrottare och personer.

1.3.2 Inomvetenskaplig problematisering

Att se till hur kvinnor och män porträtteras inom en kvinnodominerad sport där själva sporten är relativt jämställd kan bli relevant inte bara för samhället utan även för medie- och kommunikationsvetenskapen. Både sportjournalistiken och ridsporten är två specialfall ur ett genusperspektiv och två fält som förändrats mycket och snabbt. Därför är det relevant att undersöka vad som händer när fälten kombineras med varandra. Eftersom ridsporten är en av få sporter där könen är jämställda är det relevant att se hur den mediala bilden av dess utövare skiljer sig från andra sporter. Det finns också ett intresse i att se om porträtteringen av atleterna skiljer sig mellan dagspressens sportjournalistik och specialiserade medier, då det inte är efterforskat tidigare. En fördjupad förståelse kring porträtteringen av elitryttarna kan ge insikt och kunskap som kan bidra till både sportjournalistiken och medie- och kommunikationsvetenskapen.

1.4 Studiens syfte

Syftet med studien är att med utgångspunkt i teorin om genus och könsmärkning samt tidigare studier se hur nyhets- och specialiserad tidskriftsjournalistik rapporterar från Ridsports EM 2017. Studien kommer analysera hur olika medier väljer att framställa atleterna ur ett genusperspektiv. Det är vanligt att kvinnor inom ridsporten framställs som moderliga eller uppoffrande men tidigare studier visar att de även tillskrivs mer klassiska manliga markörer som exempelvis hårt arbetande. Männens porträtteras, å andra sidan, ofta som superhjältar och relativt onyanserat. Ambivalensen i porträtteringen är intressant och studien syftar till att närmare undersöka skillnader eller likheter i olika medier. Studien syftar till att se hur atleterna porträtteras i olika journalistiska genrer, dels dagspress men även där journalistiken bygger på en fördjupad kunskap kring ridsporten. Att kunna urskilja teman med grund i genusforskningen gör att det potentiellt går att uttala sig om hur texternas ursprung kan påverka hur de talar om olika händelser och personer. Studiens syfte är även undersöka huruvida tidigare forskning fortfarande är relevant eller om området utvecklas. Det kan därmed bidra till kunskap både inom genusteorin och även ha relevans för medie- och kommunikationsvetenskap och journalismen.

1.4.1 Frågeställningar

Utgångspunkten i samtliga frågeställningar är att jämföra tidigare forskning och de resultat som framkommer ur analysen. I samtliga frågeställningar kommer också vilket medium texten som kommer från tas i beaktning för att se om det kan påverka svaret som analysen ger på frågorna.

- Beskriver texterna specificerat kring idrottshändelserna eller ligger fokus på aktörerna i texterna?
- Vilka genusmarkörer är mest framträdande i texterna och är de kopplade till personens kön?
- Används facktermer eller används ett vardagligt språk när det skrivs om händelser inom ridsporten?

2. Tidigare forskning

Att det finns olika sätt att skriva om sport generellt och ridsport specifikt är ingen nyhet. Det finns ett flertal studier om hur det skrivs om ridsporten och dess utövare under större tävlingar och arrangemang. Det finns en tydlig trend i att porträtteringen av kvinnor är mer nyanserad inom rapporteringen om ridsport än porträtteringen av män. Det finns också en viss ambivalens i vad forskningen säger om porträtteringen av kvinnor inom ridsporten, vilket kommer tas upp i detta kapitel.

2.1 Porträtteringen av kvinnligt och manligt i andra sporter

I en studie från 2009 tar Greer, Hardin & Homan upp flera studier som visar på hur komplex sport- och mediakombinationen är när det kommer till att reproducera hegemoniska bilder. Det finns en föregivet tagen föreställning om att vita män alltid är ledande eller överlägsna andra. Det visar sig, inte bara i hur män representeras utan också hur kvinnors sporter och vad som anses vara relativt könsneutrala sporter¹ upprätthåller traditionella könsroller och förminska kvinnliga atleter. Förminskningen sker genom att suggestivt ta upp och presentera kvinnor som ”naturligt mindre lämpade” för sport genom att jämföra dem med sina manliga motparter. De diskursiva strategier som används för att förminska kvinnorna kan vara genom att påpeka hur de är närmre till känslomässiga utbrott eller att de framställs som att ha svårare att hantera stress. Till skillnad från det förminskande sättet att se på kvinnliga atleter finns det en trend som visar hur media gärna porträtterar kvinnor i feminina sporter. Tyngdpunkten i sporterna är rotad i glamour eller skönhet och framhäver detta hos atleterna. För de kvinnliga atleterna är alltså inte prestationen det viktigaste utan att vara trevliga, vackra och just kvinnliga (Tolvhed, 2015; Pfister, 2010; Greer, Hardin & Homan, 2009). En manlig motsvarighet för detta synsättet finns inte i klassiskt manliga sporter utan där framställs istället männen som hypermaskulina och fysiskt aktiva. Susanne Tolvhed (2008 i Tolvhed 2015) skriver om hur kroppsdisciplin och fysiskt arbete viktigt för konstitutionen av manlighet i Sverige och bland svenska idrottare under 1950-1970-talet. Helt enkelt, den man som klarar av att pressa sig hårdast framställs som en vinnare. Det skapar en könsmaktsordning där männen är överordnade kvinnan.

Pfister visar i en studie från Tyskland 2010 att det inte är helt ovanligt att kvinnor inom sport blir omtalade som just kvinnor. Deras femininitet och sexualitet framhävs och ord som ”Goldmädel”, ”Rennmiesen” och ”Turnküken” vilket i hennes översättning till engelska blev ”golden girls”, ”racing pussycats” och ”gymnast chicks”. Kvinnor porträtteras gärna som skönhetsdrottningar och värdesattes utifrån sitt utseende. Carolina Klüft är ett exempel från 2000-talet som visar vad som händer om en kvinna inte följer de attributen. Hon har tidigare beskrivits som en naturlig och nästintill barnlig ung kvinna, men när hennes person börjat förknippas med maskulina egenskaper och manlighet minskade hennes popularitet i medierna (Hellström, 2014 i Tolvhed, 2015.). Både Tolvhed och Pfister talar om porträtteringen ur ett historiskt perspektiv, men visar också på att bilden av feminint och maskulint inte är skrivet i sten. Pfister (2010) beskriver hur rapporteringen, traditionellt sett när det handlar om kvinnor i mansdominerade sporter, blir ambivalent. Vanligtvis är kvinnor inom exempelvis fotboll, brottning, tyngdlyftning och boxning något som är accepterat men det är inte ovanligt att de framställs med hjälp av erotik eller för att skapa en attraktion till den manliga publiken. Pfister (ibid) påpekar dock att även detta är någonting som håller på att förändras.

2.2 Teman i ridsportsrapporteringen

Fletcher & Daspher (2013) genomförde en kritisk diskursanalys om hur medier i Storbritannien rapporterade om laget som tävlade i ridsportsgrenen dressyr i OS 2012. Utöver att OS hölls i London var det britterna som dominerade grenen. Landet hade representanter på första, tredje och femte plats (Svenska ridsportförbundet, 2012). Studien visar det finns framförallt tre teman i hur medierna rapporterar om idrotten. Anmärkningsvärt var att ingen av de här temana handlar om prestationen utan

¹ Till de sporterna räknas bland annat längdskidåkning och utförsåkning.

de teman som kom fram var sportens elitism, bakgrunden hos ryttarna och en trivialisering av sporten. Förenklingen ansågs komma till följd av bristande kunskap och den inre cirkeln som det krävs att journalisten är en del av för att kunna rapportera kring sporten (Fletcher & Daspher, 2013). Studien gjorde inget anspråk på ett genusperspektiv utan hade snarare ett klassperspektiv, men de tre teman som hittats kan säga någonting om vilka teman som den här studien kan väntas hitta.

2.3 Hästmänniskan och bilden av denne

Den typiske hästägaren idag är vuxen kvinna som har hästen, framförallt, som en ren hobby. Som näringsverksamhet och med möjlighet till ekonomisk omsättning är det i större utsträckning män som äger häst. Det betyder dock inte att det är deras främsta sysselsättning, tvärtom är det endast en minoritet som har hästarna som huvudsysselsättning (Tillberg Mattson, 2004; Hedenborg, 2009a). Den kvinnliga ridsportseliten beskrivs ofta i klassiskt feminina ordalag såsom glamourösa eller moderliga när det kommer till medial uppmärksamhet (Plymoth, 2012) men det finns också en bild av hästkvinnan som stark, målinriktad och strävsam (Hedenborg, 2009b). Männens å sin sida uttrycks i ridsporten att vara manliga men får en onyanserad bild i dagspress (se t ex Hellborg & Hedenborg, 2015).

2.3.1 Ridsportens kvinnligheter och manligheter

En artikel som baserar sig i Sverige är skriven av Andersson och Radovic (2011a). De beskriver hur ridsporten, trots att den anses feminint kodad, är relativt jämställd ur ett sportsligt perspektiv. Trots jämställdheten inom sporten finns det en problematik med hur ryttare porträtteras. Journalistiken använder begrepp både för att understryka både kvinnors kvinnlighet och männens manlighet. För att männen som porträtteras inte ska ses som könsöverskridande i en feminiserad sport dras gärna paralleller i texterna till typiskt manligt kodade uttryck. Exempelvis pratas det om hur farligt ridsport är eller uttryck så som "majestätisk", "karl för sin stövel" används. Dessutom förekommer det en jämförelse mellan sin sport och klassiskt manligt kodade sporter som body building eller ishockey (Andersson & Radovic, 2011a; Radovic, 2009). Även Dashper (2012) beskriver hur manliga ridsportsatleter, oavsett sin sexuella läggning, konstruerar sin manlighet utifrån att den ska vara något polärt mot det kvinnliga. Det verkar alltså vara viktigt när män porträtteras, både av sig själva och av andra, att deras manlighet understryks.

Till skillnad från männen som kan konstateras får en endimensionell bild tillskriven sig finns det en krock i bilden av kvinnor som utövar ridsport. Det är inte helt ovanligt att en kvinna som sysslar med hästar porträtteras med en bild av "en flicka och hennes häst". Bilden beskriver att det handlar om mycket känslor och en omhändertagande relation. Det kan förknippas med en könsstereotyp för den omvårdande kvinnan (Plymoth, 2012; Hedenborg, 2009b). Även om det, precis som Dashper (2012) påvisar i sin studie "*Dressage is full of Queens!*" finns en tolerans för ett vitt spektrum av inkluderande feminiteter och maskulintiteter inom ridsporten blir det problematiskt om det inte återspeglas i texterna som behandlar sporten. Det skapar och reproducerar en kvinno- och mansbild som upprätthåller en heteronormativ könsmaktsordning inom sporten.

2.3.1.1 Målinriktade kvinnor

Det finns en bild av den ridande kvinnan som beskriver henne som en atlet, tuff, målinriktad och orädd (Hedenborg, 2009b). De beskrivs alltså inte enbart som mjuka och omhändertagande. I samma studie av Hedenborg (2009b) omtalas de kvinnliga ryttarna som kompetenta, hårt arbetande och framgångsrika. Den tävlande ryttaren vanligtvis framställs som kompetent, modig och som en välfungerande ledare, vilket alla kan ses som typiskt manliga markörer. Inom andra sporter behöver sådana egenskaper ursäktas (Greer, Hardin & Homan, 2009) om de tillskrivs en kvinna, men så verkar inte vara fallet inom ridsporten.

2.3.1.2 Kvinnliga kvinnor

Hellborg & Hedenborg har urskiljt tydliga märkningar som görs hos de kvinnliga ryttarna i sin studie från 2015. Förknippad med den kvinnliga eliten används ofta uttryck som att ryttarna är moderliga, uppoffrande, leende, goda och fromma. De omskrivs också som familjeorienterade eller omvårdnaden. Porträtteringen gäller även för de atleter som tävlar på en elitnivå (Hellborg & Hedenborg, 2015;

Dashper, 2018; Dashper & Fletcher, 2013). De kvinnliga atleterna framställs också emellanåt som att de inte har kontroll över sina känslor, vare sig om det handlar om nervositet, glädje eller tårar (Plymoth, 2012; Andersson & Radovic, 2011b), vilket verkar vara återkommande för porträtteringen av kvinnliga atleter (Greer, Hardin & Homan, 2009). Även om kvinnan är framgångsrik på tävlingsbanan skildras det som att mödrskapet är hennes ”sanna” uppgift, medan ridningen är någonting som hon sysslar med på fritiden (Radovic, 2009).

2.3.1.3 Militära män

Männen har en mycket mindre nyanserad bild. De framställs som en typ av militär auktoritet eller som moderna atleter. De porträtteras som med en stark tävlingsinstinkt och som att de gör allt för att vinna (Hedenborg, 2009b, Hedenborg & White, 2012; Hellborg & Hedenborg, 2015). Männerna beskrivs ibland som fäder, men då alltid i en överordnad, auktoritär position eller som en jämlik medtävlare till sitt barn (Radovic, 2009; Andersson & Radovic, 2011b). Både den auktoritära fadersfiguren och den medtävlaren atleten har strikta, militära drag som det går att dra paralleller med hur atleter i andra sporter porträtteras (Greer, Hardin & Homan, 2009).

Hos männen används uttryck för att beskriva dem som rockstjärnor, tävlingsinriktade, atleter, gentleman och strikta (Hellborg och Hedenborg, 2015). Det saknas alltså en nyansering i de manliga markörerna vilket gör att de, även om de är polariserade mot de kvinnliga, inte kan ses som absolut diktoma inom ridsporten. De tillfällen där män och kvinnor beskrivs liknande varandra framställs männen oftare som mer kompetenta eller mer måna om att vinna sina tävlingar - nästintill som känslolösa maskiner som gör allt för en förstaplacering (ibid). Det finns alltså ett mycket bredare spektrum av hur den kvinnliga ryttaren porträtteras i medierna än deras manliga motparter.

2.3.1.4. Känslor och diskrepans i studier

När ryttarna talar om sina känslor och uttrycker känslor spelar det ingen större roll vem det är som uttrycker dem. Både män och kvinnor använder liknande ord och i liknande sammanhang (Andersson & Radovic, 2011b). Vidare visar Radovic (2009) att rapporteringen är neutralt ur ett genusperspektiv. Radovic (ibid) fortsätter med att diskutera att en förklaring till neutraliteten som anas kan bero på att kvinnor och män deltar i sporten på lika villkor. Enligt Radovic (ibid) konstruerar därför inte ridsportsjournalistiken diktoma skillnader mellan män och kvinnor, men fortsätter att reproducera de bilder av män och kvinnor som används och redan finns i samhället.

Det finns, med andra ord, en diskrepans i de tidigare studier som gjorts om vilka attribut som tillskrivs ryttarna. Att tidigare forskning är relativt oense om de bilder som reproduceras av ryttare i dagspressen kan ses som stereotypa eller inte. Det som kan sägas att de feminina stereotyper som reproduceras stämmer till viss del överens med resultat som observerats även inom andra idrotter (Seagrave, 2007, i Andersson & Radovic, 2011b). Artiklarna ger grund för att undersöka huruvida det finns en tydlig genuskodning eller om det finns en grund för oenigheten som går att utläsa från den tidigare forskningen. Det kan också vara intressant att se över om mediet spelar någon roll i hur porträtteringen ser ut.

3. Teori

För att kunna genomföra studien behövs en del grunder att stå på. Teorikapitlet kommer behandla det teoretiska ramverk som studien längre fram lutar sig mot. Det kommer att ta avstamp i ett genusperspektiv som berättar om hur manlighet och kvinnlighet porträtteras och tillskrivs olika märkningar.

3.1 Genus

Studien utgår från ett genusperspektiv. Connell (2009) beskriver hur det är svårt att definiera genus. Vanligtvis, även i den här studien, används uttrycket genus för att peka på kulturellt tillskrivna skillnader mellan män och kvinnor. Det finns en viss förutfattad mening om att uppdelningen behöver vara dikotom för att tankesättet ska bära. Fördelen med att kunna bygga upp studien ur ett genusperspektiv är att vi kan se skillnader och likheter, bland annat i hur idrottare porträtteras. Det blir viktigt att se vilka strukturer och relationer som byggs upp för att kunna förstå hur vårt sociala och kulturella liv påverkas av de olika bilder vi utsätts för. Hirdman (1988) skriver om att genus och dess uppdelning i kvinnligt och manligt är det som i vårt västerländska samhälle avgör vem som får makt. Vad som är kvinnligt och manligt däremot beskriver både Hirdman (ibid) och Connell (2009) är uppbyggt av sociala processer som kräver reproduktion och att de återskapas för att de ska fortsätta existera. Jarlbro (2006) menar att om mediebilderna endast speglar en del av mänskligheten kommer en del av allmänhetens intressen att gå förlorade. Studien behandlar förhållandet mellan hur olika texter beskriver en idrottare genom att använda Yvonne Hirdmans (1988) genussystem. Det beskriver att det finns en tydlig dikotomi mellan manligt och kvinnligt och att mannen är norm. Hirdman pekar på att genom att dikotomin uppfylls skapas och upprätthålls en makt hos de texter som reproducerar en bild av manligheten och kvinnligheten.

Inom genusvetenskapen och framförallt forskningen om maskulinitet och manlighet är det föregivet taget att det finns en hierarki där en hegemonisk maskulinitet är överordnad och förtrycker andra grupper så som andra etniciteter eller samhällsklasser. Det finns också en könsmaktsordning inom genusforskningen, där kvinnor anses stå under och förtryckas av män (Hirdman, 1988:2004). Det finns en kvinnlig motsvarighet till den hegemoniska mannen. Bilden av den hegemoniska kvinnan är alltid underordnad bilden av den hegemoniska mannen (Connell, 2005). Det tar sig i uttryck genom exempelvis fördelning av sponsorpengar och medial uppmärksamhet (Tolvhed, 2015). Pyke (1996) menar att sättet att se på kvinnligt och manligt kommer av redan satta makrostrukturer i samhället, kulturellt reproduceras det som gagnar män snarare än kvinnor. Den typiske mannen i en maktposition, en vit, medelålders man kommer reproducera bilden av sin maskulinitet som eftersträvansvärd.

3.1.1 Manlighet och maskulinitet

Inom genusforskningen är mansforskningen ett fält som studerar manlighet, maskulinitet och vad det innebär. Mansforskningen har en djupare blick på de generella genusstrukturer som vanligtvis undersöker och är inriktad på just män. Forskningen vill också påvisa olika intersektionaliteter och påvisa att det finns en maktordning även inom manligheten (Anderson, 2005; Connell, 1998; Connell, 2014; Messner, 1990). Inom forskningen påpekas det också att manligheten, likväl som kvinnligheten, är någonting som är konstruerat (Edström, 2006) och därmed kan reproduceras av medierna. Connell (2014) har i sin utredning kring maskuliniteter beskrivit att det finns en eftersträvansvärd mansbild, den hegemoniska mansbilden, mer om den strax. Den här maskuliniteten är inte exklusiv eller den enda som existerar. Den ger utrymme för flera olika typer av maskuliniteter. Men alla maskuliniteter kan inte klassas som privilegierade. Dock, anmärker Hirdman (1988:2004) att alla maskuliniteter är överordnade kvinnor och kvinnlighet (se även Connell 1998).

3.1.1.1 Hegemonisk mansbild

Redan i skolkorridoren beskriver Connell (2014) att det finns en hegemonisk mansbild. Hegemoni, förenklat uttryckt är en bild som reproduceras utan att ifrågasättas. Den hegemoniska maskuliniteten innebär de mönster som ses som anmärkningsvärda och eftersträvansvärda. Vanligtvis är de förknippade med fysisk styrka, krig eller självständighet (Connell, 2009; Bruce, 2016). För att

ytterligare förtydliga den hegemoniska mansbilden går det att se till hur det sett ut i Sverige. Fram till och med 1960-talet fokuserades pojkar under skolans idrott på styrka, självdisciplin, tävling och konkurrens, till skillnad från flickorna som fokuserade på gymnastik och smidighet (Tolvhed, 2015). Enligt Connell (i Karen, Washington, 2015) är en hegemonisk mansbild den som är kulturellt upphöjd och skapar en dominans och ett förtryck i det som kallas för genusvetenskap. Den hegemoniska manligheten underordnar sig alltså kvinnor och män som inte klarar av att reproducera de attribut som är eftersträvansvärda i den specifika kontexten (Connell, 2014; Pyke, 1996). Messner (1990) beskriver att de bilder som finns och som anses som eftersträvansvärda påverkar oss både genom att vi själva (delvis) kan välja en identitet, men också att det valet kommer att sträva efter att bli den perfekta bilden. Det enda sättet att undgå ett sådant förhållningssätt är att själv förstå och kunna bryta mönstret.

Den hegemoniska mansbilden är alltså varken helt ”given” eller ”skapad” av individen (Levison, 1978) utan är mer eller mindre påverkingsbar. Precis som Connell (1998) beskriver är den här idealbilden av manlighet, den hegemoniska manligheten inte nödvändigtvis den maskulinitet som det finns mest av. Den hegemoniska maskuliniteten påverkas inte bara av utan är också beroende av den kontext som den befinner sig i (ibid). En hegemonisk mansbild behöver inte nödvändigtvis vara den samma i alla kontexter. En människa som beskrivs med en hegemonisk manlighet behöver själv inte heller förstå sin position eller sträva efter att reproducera bilden (Connell, 2015). Att utstråla aggressivitet eller vara mycket starkt tävlingsinriktad är också attribut som används för att beskriva den hegemoniska mansbilden (Anderson, 2005). Hegemoni är alltså snarare uttryck och ett mönster i agerande än en identitet. Det är det som skapar en överlägsenhet hos en typ av maskulinitet mot en annan (Connell, 2005; Messner 1992). Inom sportjournalistik blir det lätt en fokusering av manliga atleter som en förebild för den perfekta mannen, vilket påverkar inte bara påverkar hur vi alla ser på oss själva utan även vilken typ av manlighet som blir framgångsrik i samhället (Messner, 1992). Studien kommer utgå från en hegemonisk mansbild som är en vit, medelålders man som är framgångsrik inom sin sport efter vad Connell (2015) definierat som en typisk hegemonisk mansbild i sitt bokkapitel ”*An Iron Man: The Body and some contradictions of Hegemonic Masculinity*”.

3.1.1.2 Sport, genus, medier och manlighet

Inte helt oväntat har sporten beskrivits som ett område där hegemoni och ortodoxa manligheter får utrymme att växa och reproduceras. Messner (1990:1992) har gjort intervjustudier där flertalet män får berätta om sina erfarenheter. De berättar om att sporten är en grogrund för sin maskulinitet och att det är viktigt för dem att kunna utöva sina sporter för att hitta sin plats i samhället. Samtidigt menar Anderson (2005) att sporten är den plats där den hegemoniska mansbilden får utrymme att gro och vara starkt heteronormativ. Messner (1990) beskriver att sport är en institution som är konstruerad av könsroller. Vidare beskriver han hur den ger utrymme för att sätta könsmaktsordningen och skapa manliga ideal. Men, Messner (ibid) framhäver också att detta inte är det enda utrymmet där manlighet skapas. När pojkarna växer upp och blir vad Messner kallar för atleter inser de att deras värde som atleter kommer kunna likställas med vinst. Det leder till någonting som kallas för ”villkorlig självkänsla”². Messner (ibid) menar fortsatt att det kommer att påverka männens relationer. Det är därför relevant att se om det går att urskönja en hegemonisk mansbild i analysen. Om texterna beskriver männen som känslolösa reproduceras inte den hegemoniska bilden och skulle potentiellt sätt kunna vara så pass normbrytande att de inte passar in i den typiska sportrapporteringen.

3.1.2 Kvinnlighet och femininitet

Choi (2000) menar att den konstitutionen av kvinnlighet som finns i samhället är att kvinnor ska vara hjälplösa, beroende av en man, vara omhändertagande och fysiskt inaktiva. Femininitet är någonting skört och vackert. Vidare uppmuntras kvinnan att vara mån om sin utsida och att vara attraktiv. Till och med i sagoböcker lär sig kvinnor att vara passiva medan män är aktiva och räddaren i nöden (ibid), exempel på sådana sagor är Törnrosa och Rapunsel. Det är en hegemonisk kvinnlighet. Precis som med manligheterna är det inte den enda bilden av femininitet, men den är överordnad andra kvinnligheter.

² Översatt från engelskans ”conditional self-worth”.

3.1.2.1 Den atletiska kvinnan och hegemonisk kvinnlighet

Precis som att studien förutsätter att det finns en hegemonisk manlighet går det även att argumentera för att det finns en hegemonisk kvinnlighet. Vanligtvis förknippas bilden av femininet och en åtråvärd kvinna med blonda, vackra, supermodeller (Connell, 1998; Jarlbro, 2006). Den feminiteten anses enligt vissa forskare vara en hegemonisk kvinnlighet även inom sportens värld (Lensky, 1994; Krane, 1999 i Choi, 2000). Att vara kvinnlig och atlet samt att uppfylla bilden av feminiteten anses vara fint. Det är därför inte ovanligt att det, även inom sport, poängteras ut att det är just kvinnor det handlar om och att deras utseende omtalas (ibid). I motsvarighet till det kan det faktum att en atlet anses vara en "manlig kvinna" vara någonting som kan skada atletens chanser inom såväl sporten men kan också få dem att bli behandlade annorlunda. Det innebär att en kvinna som är aktiv eller på något annat sätt uttrycks som maskulin kan bli behandlad som en avart (Choi, 2000; Tolvhed, 2015). Under lång tid har kvinnor till och med avrått från att vara fysiskt aktiva. Om de mot förmodan varit aktiva har deras kvinnlighet ifrågasatts. Ett extremt exempel på hur detta kan utspela sig är när Caster Semenyas manliga attribut var så övervägande att hennes kvinnlighet ifrågasatts till den grad att hon behövt göra tester för att bevisa sin könstillhörighet (Tolvhed, 2015).

Choi (2000) argumenterar för att den atletiska kvinnan ofta får en bild tillskriven till sig som är maskulin och alltså inte förknippas med en hegemonisk kvinnlighet. Fortsatt argumenteras det för att anledningen till att kvinnor inte satsar på att bli atleter är eftersom de från tidig ålder utsätts för bilden att de inte kan vara kvinnor och samtidigt atleter. Istället lära sig genom att leka eller att ta i blir kvinnor tillsagda från barnsben att lösa konflikter med hjälp av verbala hjälpmedel. Motsatsen för män är alltså att helt enkelt prova sig fram fysiskt. Sport blir alltså i sig ett beteende som blir manligt eftersom det handlar om att lära sig med hjälp av en fysisk insats (ibid).

3.1.2.2 Sport, genus, medier och kvinnor

Historiskt sett har kvinnor som utövar sport getts lite utrymme i medierna. Det är någonting som Bruce (2016) argumenterar för i sin studie av hur media porträtter kvinnliga atleter. Bruce fortsätter med att ställa upp olika regler som medierna traditionellt följer när det kommer till rapportering om atleter. Det finns fem äldre regler som lyder:

1. Kvinnors sport har ett lägre produktionsvärde.
2. Om det handlar om en kvinna måste det uttryckas, exempelvis beskrivs det som damfotboll.
3. Genom att använda sig av ord som "flickor" eller "tjejer" framställs atleterna som barn. Det kan också göras genom att endast använda deras förnamn i texterna.
4. Texterna handlar om annat än sporten som utövats.
5. Det jämförs med männens motsvarighet till sporten (se även Lindkvist, 2009; Brookes i Tolvhed, 2015).

Även om detta kan ses som gammalmodiga "regler" för hur sportjournalistiken kring kvinnor fungerar visar en studie från 2016 att det fortfarande är vanligt att kvinnor jämförs med män i rapporteringen (Shifflett, Murphy, Ghiasvand, Carlton & Cuevas, 2016).

Allt detta pekar på att kvinnan som atlet eller idrottare, underkastas männen även i media. Även Hirdman (1988:2004) påpekar att detta är någonting som gäller inte bara för sportrapporteringen utan även för genusforskningen i ett bredare perspektiv. Men det finns en trend som pekar på att synsättet av kvinnor håller på att luckras upp. Allt mer porträtteras kvinnor som aktiva i bilder och i texter som seriösa atleter (Bruce, 2016; Duncan, Messner & Willms, 2005). Det stämmer också överens med den tidigare forskningen som beskriver hur de kvinnliga ryttarna får en mer och mer nyanserad bild ju fler studier som görs. Det har också funnits en stark tradition av att sexualisera kvinnor i media oavsett vem det har handlat om (Jarlbro, 2006). Bruce (2016) menar att det går att se att även detta håller på att förändras när det handlar om sportjournalistik. Traditionen går från att prata om idrottarna i sexuella termer till att reproducera bilden av den samma som både vacker och stark samtidigt.

3.1.3 Genus och sportjournalistik

Connell (1998) talar om hur medierna redan tillåter hegemonin genom att homogeniserade bilder sprids. Fortsatt beskriver Connell hur viktig den könsuppdelade bilden är och vad de reproducerar. Könsmaktsordningen är flytande och inte fast. Den påverkas av globala såväl som lokala fenomen och medierna har makt att påverka den (Connell, 1998; Hirdman, 2003). Detta är någonting som går att se även på ett mer lokalt plan. I Sverige har visserligen antalet kvinnliga journalister ökat, men de är fortfarande på mindre åtråvärda positioner (Djerf-Pierre; Löfgren Nilsson; i Asp, 2007; Jarlbro, 2006). Det är viktigt att förstå det för att förstå på vilket sätt som sportjournalistiken kan påverka bilden av kvinnlighet och femininitet likväl som manlighet och maskulinitet.

För att kunna analysera och hitta teman som rör genus i texterna krävs det en begreppsapparat. Den valda begreppsapparaten kommer ur dikotomin kring genus; att det finns en uppdelning mellan vad som märks som feminint respektive maskulint i journalistiken. Där har Monica Djerf-Pierre (2003) tagit fram en tankelogik som i studien kommer att användas för att hitta grundmönster i hur artiklarna talar om idrottarna och de idrottshändelser som de rapporterar om.

Figur 1. Den dikotoma genuslogiken i journalistiken

Feminint	Maskulint
Privat, intimsfär, vardagsnivå	Offentlighet, elitnivå
Kvinnliga källor och perspektiv	Manliga källor och perspektiv
Intimitet, empati, subjektiv	Distans, neutralitet, objektiv
Publikorientering (publikens intressen)	Autonomi (professionalitet)

Hämtad ur Djerf-Pierre, 2003:45

Vidare har Löfgren Nilsson visat att kvinnor i medier oftast intervjuas om mjuka ämnen, exempelvis sociala frågor, skola och omsorg (2004, i Jarlbro, 2006). Dock intervjuas männen fortfarande till större del i de frågorna än kvinnorna. Det som blir intressant för denna studien är att använda genusmarkörer för att se om det finns texter där den hegemoniska mansbilden förekommer. Peder Fredricson, som vid Ridsports EM 2017 tog guld och därmed kommer vara en aktör i några av de texter som analyseras har enligt Connells (2015) hegemoniska manlighet har han alla förutsättningar utom möjligtvis de fysiska attributen att reproducera denna hegemoni. Medelålders, svensk, heterosexuell, vit man med makt. Använder sig texterna ändå av strategier för att antingen reproducera denna bilden av honom, eller kommer det faktum att han är ryttare göra att han inte ses som en idrottare i samma utsträckning och därför skrivs om på ett annorlunda sätt? Genom att använda sig av den dikotoma uppdelning går det att analysera texter från olika medier med samma förutsättningar.

3.2 Genusmarkörer

Edström (2006) beskriver könsmarkeringar som hur många män respektive kvinnor som får lov att ta plats, men också som en typ av beskrivande. Exempelvis hur ett visst yrke förknippas med ett visst kön, sjuksköterska är historiskt kvinnligt. Det kan också vara aktiviteter, exempelvis om vad som är manliga och kvinnliga ämnen att skriva om inom journalistiken så som att sportjournalistiken historiskt sett är manligt dominerad. Könsmarkeringar är ofta dikotom och avgränsat från varandra. Det som är manligt kan inte vara kvinnligt utan står snarare i motsats till varandra (Edström, 2006). I denna studien har markeringarna valts att kallas för genusmarkörer, då de snarare uttalar sig om en bild av personen mer så än dess faktiska kön. Det innebär att könsmaktsordningen inte är förändrad i de fallen, även om kvinnorna inom ridsporten beskrivs som mer nyanserade än männen (se 2.3.1.2 Kvinnliga kvinnor och 2.3.1.3 Militära män).

3.3 Semiotik

För att kunna förstå och analysera texterna kommer det behövas en viss del av semiotik. Semiotiken är läran om tecken, så väl färg och form som de ordval och liknelser som görs i texterna. Den går förstås även att applicera på bilder som finns i anknytning till texten. De semiotiska tecken som finns i texten utgör en stor del av hur texten tolkas vilket kan båda förstärka och förminska det som texten säger (van Leeuwen och Kress i van Dijk, 2009). Semiotiken skapar alltså, med bilder, former och färger, tecken som i sin tur skapar en mening och en plats för texten. För att ett tecken ska ha någon mening behöver det betyda någonting och innebörden av tecknen beror på dess kontext (Harrison, 2003).

En gren av semiotiken kallas för socialsemiotik. Den menar att olika populationer har olika semiotiska tecken (ibid). Exempelvis är det inom ”hästkretsar” inte helt ovanligt att uppröras över bildval som dagspress gör. Socialsemiotiken skulle förklara det med att exempelvis en bild på en häst som visar tänderna på ett vardagligt plan kan ses som någonting coolt och fartfyllt, medan det i en annan population (låt oss säga hästfolk) visar på ett obalanserat ekipage och en missnöjd häst. Innebörden av tecknen i bilden existerar alltså inte utan att människorna runt omkring det ger det mening. Genom att inte ha förståelse för hur vissa tecken kan uppfattas av andra populationer lämnas makten för tolkning av texten vidare till den som läser texten (ibid). Ett mycket omdiskuterat sådant här tecken i ett genusperspektiv är huruvida ordet ”en” används istället för ordet ”man” (Dahl, 2013). Båda är språkligt korrekt, men där ordet ”man” används har tolkningen lämnats helt öppen till den som läser. Å andra sidan blir då ordet ”en” ett semiotiskt tecken för just genusmedvetenhet och någonting som också kan tolkas in och värderas i texten (Institutet för språk och folkminnen, 2019).

3.3.1 Semiotik, kön och bilder

I en studie från 2004 gör Buysse och Embser-Herbert en analys av omslagsbilder som handlar om sport. Uppdelningen som går att tyda kommer i den här studien tolkas in som genusmarkörer och därefter användas i analysen för att kunna djupdyka i det som inte finns uttalat. Bland annat visar det sig att 72% av männen på omslagsbilderna är aktiva eller utövande sin sport. För kvinnorna är samma siffra 33%. I studien kommer alltså aktivitet tolkas som manligt och passivitet som kvinnligt. På samma sätt visar studien att det är vanligare att kvinnor porträtteras med stereotypt feminina drag så som val av kläder (klänningar), smink eller stylat hår än vad män porträtteras med typiskt maskulina drag exempelvis kavaj eller slips. Det vill säga att det är vanligare att kvinnor porträtteras närmre sitt privatliv än sin idrott i studien. I den här analysen kommer därför ”vardag” att tolkas som kvinnligt och ”elitnivå” som manligt.

3.4 Dagordningsteorin och framing

McCombs & Shaw tog 1972 fram ”agenda-setting theory”, på svenska kallas den ofta för dagordningsteorin. Det grundläggande för teorin är att det i samhället finns en agenda som sätts av medierna. Enligt teorin bestämmer inte medierna våra åsikter utan snarare vad vi ska ha åsikter om. Det innebär att det som medierna uttrycker kan vi inte heller bilda oss någon uppfattning om (ibid). Enligt Jarlbro (2006) kan det bli intressant att studera mer än bara vad som medierna skriver om och snarare hur de skriver om det. Det kallas för ”second level of agenda-setting” - nästa nivå av dagordningsteorin. Det är en utveckling av teorin som McCombs & Shaw gjorde och publicerade 1993. Att använda sig av teorin ur ett genusperspektiv gör att studien kan analysera och förutsätta att det som skrivs om i medierna är viktigt och någonting som vi ska ha åsikter om. Det blir också därför viktigt att se till, inte bara vad de skriver om utan även på vilket sätt de skriver om specifika händelser.

Strömbäck (2010, 1 mars) skriver i sin blogg att nyheter är mer än bara de klassiska journalistiska frågorna vem, vad, när, hur och varför. Vi kan se övergripande teman som får mediebilderna att bli sammanhållna och skapar berättelser. Tillsammans bildar de här temana en ram för hur berättelserna ska tolkas. Det kan därför vara intressant, i analysen, att utgå från att det finns vissa teman i texterna. Genom att använda oss av den så kallade framing-teorin kan vi också förklara hur ramen för tolkning påverkar den som läser. Framing-teorin handlar alltså om att vi ser allting utifrån olika ramverk (Goffman, 1974/1986). Ramverken beror på vem läsaren är och kan därför användas på olika sätt. Genom att gestalta någonting genom en text eller bild förutsätts också att det tolkas utifrån personens

egna ramverk eller ett ramverk som satts upp av texten. Det innebär att varje gestaltning är öppen och subjektiv. Verkligheten beskrivs med andra ord på olika sätt beroende på förutsättningarna. Enligt gestaltningsteorien kommer också innehållet att vara anpassat efter den som är tänkt ska läsa texten (Goffman, 1974/1986). Det är en målgruppsanpassning som görs för att kunna anpassa texten till den tilltänkte läsaren. Detta ger en viktig teoretisk utgångspunkt för uppsatsen för att kunna argumentera användandet av flera olika medier som analysmaterial. Teorin säger också att vi inte behöver ha allting förklarat för oss, då människor generellt accepterar sånt som inte är förklarat i texten. Det är också viktigt att förstå att små förändringar i ramverket kan få stor påverkan på hur tolkningen av texten (ibid).

Med det som ett teoretiskt ramverk kan vi anta att det finns förutfattade meningar både i och med dagordningsteorin och med framing. Det skulle ge grund till att tro att de olika medierna skriver på olika sätt om samma händelser: medierna har olika ramverk och olika målgrupp att anpassa sig efter.

4. Metod

Studien är uppbyggd som en kvalitativ innehållsanalys. Det är för att kunna kartlägga vilka teman som finns och sedan kunna göra en djupare analys av texterna (Berglez, i Ekström, Johansson, 2019). Det blir absolut nödvändigt för att studien ska kunna uppfylla sitt syfte med att studera hur medierna talar om ridsporten och genus. Innehållsanalysen är ett bra verktyg för att se hur texterna anknyter till de intressen och makrostrukturer, så som exempelvis vilken tidning texten återfinns i. Det är också ett effektivt sätt att belysa maktförhållanden (ibid; Esaiasson, Gilljam, Oscarsson & Wängnerud, 2007) såsom könsmaktsordningen som beskrivits av Hirdman (1988:2004) och Connell (1998), vilket studien kommer lägga tyngdpunkt vid. Studien kommer att ha en delvis induktiv, delvis deduktiv ansats då denna typen av studier kräver att den som gör den är öppen för förändringar under studiens gång (Berglez, i Ekström, Johansson, 2019). Studiens design är en jämförande design eftersom den utgår från en specifik händelse i tiden (Esaiasson, et. al. 2007) och hur olika medier rapporterar om samma händelse. Friheten att låta studien vara induktiv är alltså en avgörande faktor i det metodval som gjorts. Vidare beskriver Esaiasson (et. al. 2007) att en diskursanalys kan vara användbar just eftersom den anser att språket är med och formar den verkligheten vi lever i. Det stämmer väl överens med McCombs & Shaw's (1993) tanke om att medierna sätter en agenda och studiens syfte.

En annan fördel med diskursanalysen är att den väger in just diskursen och lyfter det som anses varit taget för givet. Texten är skriven i en kontext som kommer påverka den och genom att klarlägga denna diskurs kan vi analysera varför texten ser ut som den gör (Esaiasson, et. al. 2007). En av fördelarna med att göra en kvalitativ innehållsanalys är att det går att djupdyka i texten och uppfatta de små nyanser som krävs om en vill ha ett genusperspektiv (ibid). Där det kan vara adjektiv som skiljer texterna åt och därmed kan göra hela skillnaden i rapporteringen. Studien kommer jämföra de artiklar som skrivs om Ridsports EM 2017. Tyngdpunkten kommer ligga i ett jämförande av porträttering av aktörerna i de olika medierna. Det vill säga om specialiserad media skriver annorlunda om de olika aktörerna än exempelvis lokal press. Analysens schemat kommer att vara öppet för förändring och kommer låta texterna komma med förslag om hur det kan fördjupas för ett mer effektivt sätt att ställa frågor till texterna. Studiens syfte, att analysera hur de olika medierna talar om idrottarna, gör det viktigt att kunna analysera vad textens poäng, både uttryckt och underliggande är.

4.1 Urval

Urvalet av texter kommer att begränsas till reportage i anslutning till Ridsports EM 2017. Ridsports EM 2017 används eftersom det gick av stapeln i Göteborg och det ger analysen möjligheten att använda lokal press, Göteborgs-Posten, som ett analysobjekt. Reklam, scheman, ren resultatlistor och kortare notiser inte kommer att användas i analysen. Artiklarna kommer hämtas från Mediarkivet/Retriever. För att kunna göra ett rättvist urval kommer det att vara ett strategiskt urval, på grund av det begränsade antalet artiklar finns. Framförallt personporträtt och reportage om sportsliga prestationer så som vinster eller tidigare meriter. Artiklarna sträcker sig mellan 18 augusti och 3 september 2017, från det att första artikeln är publicerad till den sista som valts ut för analysen. De är tagna ur tre olika tidningar, för att se om det finns skillnader mellan medierna. Texterna kommer dels ur Göteborgs-Posten, Dagens Nyheter samt ur Tidningen Ridsport som är en tidning specialiserad på just hästar och ridsport. För att kunna genomföra en jämförande studie har liknande artiklar från alla tre medier valts ut men olika aktörer kan förekomma i texterna. Argumentet för att använda de här tre tidningarna är deras målgrupp. Dagens Nyheter ska nå ut på en nationell nivå medan Göteborgs-Posten har en lokal publik. Tidningen Ridsport har en mycket specialiserad målgrupp och därför blir det intressant att se om alla tidningarna porträtterar manlighet och kvinnlighet i ett specifikt sammanhang på samma sätt. Analysen ämnar att visa om och hur tidningarnas olika målgrupper uttrycker sig i texterna.

Artiklarna är hämtade ur Mediarkivet med hjälp av sökorden ”Ridsports EM 2017”, ”Ridsport EM”. Därefter har sökningen begränsats till ovanstående tidningar och tidsintervallet har varierats mellan juli-september 2017. När sökningen gjordes visades inga relevanta resultat i Tidningen Ridsport och därför valdes sökordet ”EM” och därefter en manuell genomgång av tidningens webbarkiv de aktuella datumen. Totalt valdes elva texter ut och analyserades.

4.3 Operationalisering

För att kunna undersöka hur medierna skriver om Ridsports EM med en genusvinkel krävs en typ av operationalisering av teorin kring manligt och kvinnligt. I och med att studiens frågeställningar lägger en tyngdpunkt vid porträttering av manlighet, kvinnlighet samt den hegemoni det kan komma att innebära. Analysens tyngdpunkt kommer att ligga i fördjupningen av aktörerna samt dess genusmarkörer. Det innebär att ett konkret analysredskap för framförallt mikrotexten tas fram och testas på texterna, för att kunna positionera och uttala sig om hur texterna säger sig. Genom att utgå från Djerf-Pierre's (2003) dikotoma uppdelning av feminint och maskulint börjar det byggas upp en grund. Flera av de teoretiska utgångspunkterna, så som stereotypa hegemoniska bilder av manligt och kvinnligt (se exempelvis Messner, 1990; Connell, 2015; Choi, 2000) och Edströms (2006) könsmärkningar samt de markörer som lyfts ut från tidigare studierna och skrivits in i schemat över manligt/kvinnligt. Analysschemat (se nästa kapitel) och de konkretiserade genusmarkörerna (figur 2) har sedan testats på en text för att se om de kan besvara studiens frågeställningar.

Under analysens gång har fler könsmarkörer uppkommit, exempel är att någon skulle vara hårt arbetande eller bara använda ridningen som en fritidssysselsättning. En annan hur mycket plats en person tar, även om det förstås är mycket subjektivt. I analysen har därför det jämförts mellan hur mycket utrymme olika aktörer får i texten och utifrån det argumenterats för vilka orsaker det kan ha. Ytterligare en genusmarkörer som uppkommit under analysens gång är huruvida aktören har sitt eget bästa för ögonen eller anstränger sig för lagets skull. Uppoffringar och laganda beskrivs som kvinnligt av bland andra Hellborg och Hedenborg (2015) och har därför även kodats som det här.

Figur 2. Konkretiserade könsmarkörer.

Feminint	Tolkas som	Maskulint	Tolkas som
Privat, intimsfär, vardagsnivå	Beskrivs som en del av en familj. Självransakande. Uttalar sig om relationer snarare än prestationer. Passiv. Alldaglig. Fritidssysselsättning.	Offentligt, elitnivå	Beskrivs som en atlet, tävlingsinriktad. Uttalar sig om andras prestationer. Aktiv. Överlägsen. Arbetar hårt. Elitnivå.
Kvinnliga källor och perspektiv	Beskrivs som leende, god, from, moderlig. Skrivet av en kvinna.	Manliga källor och perspektiv	Beskrivs som rockstjärna eller gentleman. Skrivet av en man.
Intimitet, empati, subjektivitet	Repotage om personen, dennes relationer, relationer till hästen och andra ryttare. Beskriver som uppoffrande och moderlig. Familjeorienterad. Talar om känslor. Nervositet. Tar lite plats.	Distans, neutralitet, objektivitet	Talar om hästen som "den" eller ett redskap. Talar om sin egen prestation utan värderingar. Repotage om tävlingen snarare än prestationen. Talar inte om känslor. Säkerhet. Tar mycket plats.
Publikorientering (publikens intresse)	Leenden, publikfrierier, gör det för den stora sakens skull. Tar en för lagets skull. Förnamn används.	Autonomi (proffesionalitet)	Strikt, konsekvent, har skyddslingar. Har sitt eget bästa som mål. Efternamn används.

4.4 Analysschema

I analysen utgås det från nedan följande analysschema. Det är däremot inte begränsat till de frågor som ställs och tankesätten som uppdragas här. Analysen sker med en öppen, induktiv ingång vilket gör analysens levande och anpassningsbart beroende på vilken typ av text som analyseras.

Analysens grund och tankesätt är hämtat ur Berglez (i Ekström, Johansson 2019), men har anpassats för att uppfylla studiens syfte. Schemat delas upp i olika delar för att kunna göra både en bred och djup analys av hur texterna talar om atleterna. Att ha ett öppet förhållningssätt och låta texterna anpassa frågorna gör att analysen dels kan bli djupare men det finns även en risk att frågorna inte helt fångar upp den verkliga bilden (Esaiasson, Gilljam, Oscarsson & Wängnerud, 2007). Därför finns analysens schemat med generella, öppna frågor för att kunna besvara och fördjupa förståelsen för texterna. En del av frågorna, exempelvis genusmarkörer, är redan klart efterforskade. Där kommer studien ta ett stöd i tidigare studier för att kunna jämföra om rapporteringen ser likadan ut eller om den förändrats (se figur 2). För att sedan kunna förklara skillnaden, finns det fler frågor, exempelvis de historisk-diakroniska analytiska frågorna för att kunna förstå varför texterna ser ut som de gör.

4.4.1 Textens huvudsakliga struktur

För att analysera textens huvudsakliga struktur kommer det först att tittas på artikeln. Vad syns först i texten? Sedan kommer bilder och ord som sticker ut antecknas. Här kommer det även genomföras en bildanalys som sedan fördjupas i de kapitel som handlar om det som bilden föreställer, exempelvis aktörer.

Frågor som ställs till texten:

Vad syns först i texten?

Vilka bilder och ord sticker ut?

Vilka semiotiska tecken förmedlar bilderna?

4.4.2 Makrotext

I avsnittet som rör makrotexten kommer hela texten att läsas igenom från start till slut. Det kommer identifieras vad för typ av text det rör sig om, samt vart fokus läggs i texten. Här kommer det också undersökas vilka teman som finns i texten. Här begränsas inte antalet teman, utan alla delar av texten som bygger upp till någonting större sätts samman i teman. För att förstå vad texten är kräver en viss kontextualisering. Om det behövs skrivs även det ut här. Exempel på någonting texten kan vara är personporträtt, reportage, nyhet. Exempel på en kontextualisering som kan komma att behövas göras för att förstå texten är vid vilken tidpunkt i förhållande till Ridsports EM 2017 texten publicerats vid.

Frågor som ställs till texten:

Vad finns det för teman i texten?

Vad är texten?

Vad hade texten kunnat vara?

Vart ligger fokus i texten?

När är texten skriven?

4.4.3 Relationer mellan makro- och mikrotext

För att vidare kunna analysera texten och de teman som hittats, samt för att kunna förtydliga dem krävs en koppling till de ord som används. Vilka ord som används blir viktigt för att förstå varför temana som utlästs i makrotexten existerar. Det blir också relevant för att förstå vilken känsla som vill reproduceras i texten.

Frågor som ställs till texten:

Vilka ord används?

Läggs det till adjektiv för att ytterligare beskriva situationer och personer?

Vilka ord används för att beskriva situationer och bygga upp känsla i texten?

4.4.4 Semiotik

Under avsnittet om semiotik kommer mikrotexten fortsätta att analyseras. Utöver det läggs bilder, färger och semiotiska tecken till för att kunna urskilja vilka känslor som vill förmedlas med texten.

Frågor som ställs till texten:

Används färger, former, bilder för att reproducera en bild av aktörerna i texten?
Vilka semiotiska tecken är återkommande i texten?

4.4.5 Ideologi

För att analysera texterna behöver det läsas mellan raderna för att förstå vad som är föregivet taget i texterna. Ideologin speglar alltså de bakomliggande värderingarna som inte explicit uttrycks i texten.

Frågor som ställs till texten:

Finns det en uppfattning om att ridsporten ska vara på ett visst sätt?
Vad är taget föregivet?

4.4.6 Diskursiva strategier

De diskursiva strategierna kommer försöka identifieras, men det kan inte uteslutas att det finns fler strategier som inte framkommer av analys-schemat. En diskursiv strategi som kan tänkas användas är en målgruppsanpassning av texten, i enlighet med Goffmans (1974/1986) teori om frameing. Målgruppsanpassningen kan innebära att den ska vara tillgänglig och intressant för någon som redan är insatt i sporten eller förklarande för en bredare publik. Ytterligare en diskursiv strategi kan vara att texten vill reproducera uppfattningar om aktörer, exempelvis genom att befästa en könsmaktordning, som Connell (1998) och Hirdman (2003) menar att medierna har makt att göra.

Frågor som ställs till texten:

Vilka diskursiva strategier används i texten?
Finns det en målgruppsanpassning i texten? I så fall, hur ser den ut?
Reproduceras en hegemonisk manlighet i texten?
Reproduceras en hegemonisk kvinnlighet i texten?
Vad för känsla vill texten reproducera?

4.4.7 Fördjupning av aktörer

För att kunna analysera aktörerna djupare används den operationaliserade varianten av Djerf-Pierres (2003) dikotom uppdelning av manligt och kvinnligt, se figur 2. Utifrån det tolkas adjektiv och attribut för att kunna utläsa genusmarkörer och kunna se vilken bild texten vill ge av aktören.

Frågor som ställs till texten:

Vilka är aktörer i texten?
Vilka genusmärkningar görs av aktörerna i texten?
Är de tydliga och avsiktliga?
Kopplas genusmarkörerna ihop med personens kön?
Vilka attribut ges personen?

4.4.8 Analys av textens krav på läsaren

Genom att göra en analys av textens krav på läsaren kan det bildas en djupare förståelse för den kontext som texten är skriven i. Den här delen sätter in texten i ett sammanhang och visar på om texten är fristående eller om den kräver en fortsättning. Analysen ser också till om läsaren behöver vara insatt i sporten för att förstå texten.

Frågor som ställs till texten:

Kräver texten en bakgrundskunskap kring exempelvis ridsport för att förstå texten?
Kräver känslan som byggs upp i texten en bakgrundskunskap?
Spelar den kulturella kontexten in för hur texten kan tolkas?

4.4.9 Historisk-diakronisk analys

I den historisk-diakroniska analysen fortsätter den kontextuella analysen. Utöver att texten sätts in i en kontext kommer också ett historiskt perspektiv i åtanke. Det historiska perspektivet kan vara både ett längre, flera hundra år och ett kortare perspektiv.

Frågor som ställs till texten:

Kan läsarens bakgrund påverka hur texten tolkas?

Spelar det någon roll när i tiden texten är skriven?

Skulle texten tolkas på samma sätt i en annan historisk kontext?

4.5 Metodkritik

Som alltid när det kommer till en tolkande process kan det bli svårt att själv hålla distans som är nödvändig för att få ett så neutralt och vetenskapligt korrekt resultat som möjligt. Det går inte att hålla en tolkande ställning helt objektiv, men det är fortfarande viktigt att hålla en distans och inte falla för ens egna tycke och förståelse tolkar texten. Att bland annat kartlägga analysens krav på läsaren och genomföra en historisk-diakronisk analys ställs frågor till texten för att underlätta ett vrida och vända på situationer och olika perspektiv i texterna (Ekström, Johansson, 2019). Genom att använda sig av en öppen ingång och låta materialet vara med och utforma analysens schemat finns det en risk att slutsatserna blir bundna till det som finns i materialet. Det skulle innebära att studien riskerar att bli en självuppfyllande profetia och inte representabel för vad analysmaterialet egentligen säger. Även det faktum att titta på ett väldigt begränsat urval är någonting som kan komma att påverka den statistiska generaliserbarheten. Det betyder dock inte att studien inte kan leda till generella kunskaper för framtida studier (ibid). Ett alternativ till studien hade varit att exempelvis göra en kvantitativ analys av antalet artiklar i olika medier som handlar Ridsports EM kontra exempelvis Fotbolls EM. Nackdelen med den typen av studier är att det istället inte går att uttala sig om hur texten uttrycker sig. Genom att använda ett analyschema som är sprunget ur, men inte bundet till de utvalda artiklarna kommer studien kunna reproduceras och därmed öka en generaliserbarhet i resultaten.

4.6 Validitet och reliabilitet

Studien strävar efter att anses som vetenskapligt god och därför görs en reflexion över dess validitet och reliabilitet. Eftersom studien är en innehållsanalys kommer det inte finnas tillgång till empiriska data per se utan resultaten av analysen är empirin. För att öka reliabiliteten i studien har frågorna i analysens schemat därför utformats för att besvara studiens syfte samt för att fördjupa analysen i de olika avseenden som behövts för att göra en fullgod analys (Ekström, Johansson, 2019). Genom att operationalisera teorin ämnar studien att bli mer reproducerbar och därmed också öka reliabiliteten i studien. Genom att grunda studien i ett analyschema ges en neutral ingång i varje text, trots att det är en tolkande analys där personliga erfarenheter kan spela in i analysen av texterna. Validiteten i studien kan anses god eftersom att hur aktörer framställs i olika medier är starkt sammankopplat med genus och de genusmarkörer som görs i texterna.

Studien ämnar alltså att bidra till forskningsområdet, både empiriskt men också att lägga fram ett förslag till hur teorin om genusmarkörer kan utvecklas. Det görs genom att studien försöker bringa klarhet i den motsägelsefullheten som finns av bilden av kvinnliga ryttare i dagspress. Det som studien kan bidra med och slutsatser som kan dras är bland annat att det kan ge en djupare förståelse till hur olika typer av medier kan reproducera bilder av manliga/kvinnliga idrottare, framförallt ryttare. Det är också relevant, med avseende på de tidigare studier som gjorts, att se om bilden just ryttare förändras över tid samt om det är som Plymoth (2012) föreslår att textförfattaren påverkar vilken bild som ges.

4.6.1 Svårigheter och distans

En av de absolut svåraste sakerna med analysen är att eftersom jag (skribenten) själv har en bakgrund inom ridsport blir det emellanåt svårt att låta bli att tolka in saker i text och bild. Saker som för mig är föregivet taget kan ge helt annorlunda associationer om en läsare inte har samma bakgrund.

Ett exempel på detta är en bild ur artikeln "*Mitt liv hade känts mycket smalare om jag hårsatsat som ung*" (Fransson, 2017, 18 augusti). Det hänger ner två krokar från taket och det hänger remmar på den ena. Detta kan, för den oinsatte, se mycket konstigt ut, medan det för mig blir en tydlig indikation på att rummet är någon form av omklädningsrum/tvättstuga/tack-room där utrustningen görs rent efter varje ridpass. Att vara medveten och uppmärksam på liknande tolkningar har varit kritiskt för att kunna göra en så objektiv tolkning av text och bild som möjligt. Det har emellanåt blivit svårt under analysens gång att hålla isär vad jag personligen läser in i texten med vad texten faktiskt säger. Att vara uppmärksam på detta har gett mig möjlighet att försöka undvika systematiska fel och öka validiteten i studien.

5. Analys och resultat

Resultatet från analysen visar på en stor bredd i allt från hur ridsporten representeras till de genusmarkörer som görs. Analysen visar att det finns en hegemonisk manlighet och kvinnlighet som reproduceras. Den hegemoniska bilden stämmer inte nödvändigtvis överens med den bilden som sportjournalistiken i stort sett traditionellt målar upp av manligt och kvinnligt. Istället visar studien att de olika atleterna porträtteras som mer komplexa personer med tydliga genusmarkörer, både kvinnliga och manliga. Samtidigt beskrivs atleterna också med klassiska genusmarkörer såsom rockstjärna eller drottning. Bilderna som reproduceras är alltså inte rimligen uppnåeliga för den stora massan, vilket sätter dem över andra manligheter och kvinnligheter i samhället och visar på en typ av hegemoni. Analysen visar också att i de fall där en kvinna beskrivs som överordnad och med manliga genusmarkörer finns det ofta en man som är överordnad henne. Könsmaktsordningen är alltså inte förändrad, trots nyanseringen i porträtteringen. Resultatet visar också att vilket medie som skrivit texten påverkar vilka ord som används samt vad det är för typ av text som skrivits, men inte på vilket sätt de talar om manligt och kvinnligt.

5.1 Textens huvudsakliga struktur

Av de analyserade texterna finns det alltid minst en bild med till texten. Bilderna, tillsammans med rubrikerna är det första som fångar blicken när en ser på artiklarna. Gemensamt för de allra flesta texterna är att bilderna föreställer den eller de aktörerna som texterna sedan talar om. Det vanligaste i bilderna är att personerna ler eller rider på en häst. I motsats till Buysse och Emser-Herberts (2004) studie som säger att män till en större andel visas som aktiva på omslagsbilder visar sig fördelningen i den här studien om hur män och kvinnor porträtteras aktiva relativt jämt fördelad. Alla texterna har också rubriker som är i olika grad uppseendeväckande eller som förklarar känslor. I rubrikerna används vid flera tillfällen citat för att beskriva situationen som uppstått eller händelsen som utspelat sig. Exempel på en sådan rubrik är exempelvis ”*Peder klarade pressen*” (Vasell, 2017, 3 september) som handlar om Peder Fredricsons vinst. En annan rubrik som innehåller ett citat är ”*Mitt liv hade känts mycket smälare om jag hårdatsar som ung*”. (Fransson, 2017, 18 augusti). Rubrikerna i texterna är alltså generellt inte någonting som är provokativt eller missledande, med undantaget för texten ”*Tinne gör sitt tionde EM - på fel häst*” (Vasell, 2017, 22 augusti). Rubriken är tvetydig och saknar en tydlig ram för tolkning (Goffman, 1974/1986), vilket sätter en uppseendeväckande stämpel på texten och gör det svårt för läsaren att direkt tolka den. Enligt van Leeuwen och Kress (i van Dijk, 2009) är det semiotiska tecknen avgörande för hur texten tolkas, men i just rubriksättningen används få semiotiska tecken. Dock finns det bilder kopplade till alla texter och i bilderna finns det istället många semiotiska tecken såsom leenden eller uppsträckta armar.

Rubrikerna som används ger inga tydliga genusmarkörer, men i de artiklar som handlar om Peder Fredricson används oftare hans namn, även om det, som precis nämnts ovan inte är bara hans namn som nämns i rubrikerna. I de texter som använder sig av förnamnet i rubriken skulle det kunna tolkas in att tidningen vill bygga upp en närhet och intimitet till personen eftersom förnamn som används tolkas som kvinnligt enligt (Bruce, 2016) och kvinnlighet är starkt kopplat till känslor (Djerf-Pierre, 2003). På samma sätt används efternamnet vid ett tillfälle, i ett reportage som tar plats innan tävlingen för att understryka en manlighet (Bruce, 2016) och skapa distans till personen, i enlighet med Djerf-Pierres (2003) dikotoma genuslogik. I samma text är personen i fråga aktiv i alla bilderna om än leende på det största personporträttet. Texten vill hävda att när personen uttalar sig gör denne det med en professionalitet, samtidigt som texten också går på djupet och kommer närmre personen. Det går alltså varken att argumentera för att det faktum att förnamnet används i just rubriken skulle vara en genusmarkör eller om det bara beror på att texten fokuserar på en viss ryttare.

På de bilder som föreställer Peder Fredricson porträtteras han som en leende, medelålders man. Det är oavsett vilken tidning som skrivit om honom. Det samma gäller andra aktörer som kan hittas i texterna, så som Tinne Vilhelmsson Silfén, Charlotte Dujardin och Sönke Rothenberger, visas upp som leende personer i bilderna som är till texterna. Endast en av de huvudsakliga aktörerna visas inte upp med en bild i anslutning till sin text. Therese Nilshagen som i reportaget förklaras ha kommit på en femte plats totalt och därmed blivit bästa svensk i sin gren är inte porträtterad i någon bild i artikeln. I

en annan artikel om Therese är det endast en liten bild av hennes ansikte med i anslutning till texten. Det går i linje med Bruce (2016) som hävdar att kvinnor historiskt sett får mindre utrymme i medierna men att det är under i förändring och att även kvinnorna porträtteras med bilder i anslutning till sina texter.

Den största skillnaden i texternas struktur är det faktum att Tidningen Ridsport endast har sina texter publicerade i sin webbtidning och därmed har samma struktur som ett blogginlägg. Det vill säga att texten börjar med en rubrik, därefter har en kortare inledning som sedan följs av en bild och därefter kommer själva brödtexten. I Dagens Nyheter och Göteborgs-Posten kommer texterna från publicerade tidningar vilket också gör att deras struktur är mer varierade, beroende på vad som ligger runt texterna på sidorna.

5.2 Makrotext

De generella teman som kan hittas i texterna är att de främst är personporträtt. Det är endast en av texterna som kan ses som specifika sportreferat och den kommer från Tidningen Ridsport. Att den specialiserade tidningen gör ett referat är inte helt oväntat enligt McCombs och Shaw (1972:1999) efter som det kan anses att medierna sätter agendan och att mediet påverkar hur det skrivs om händelsen. Generellt vill de allra flesta texterna reproducera en känsla som kommer från atleten. I de texterna som handlar om en specifik person och har tilldelats temat personporträtt i analysen handlar det ofta om personens känslor. Genom att blanda upp mer vardagliga teman som exempelvis hur träningen sett ut framkommer både djupare frågor om känslor och prioriteringar i livet. Det märks att texterna vill skapa empati och en närhet till personen som texten handlar om. Det är ingenting som skiljer sig mellan de olika medierna eller vem det är personen handlar om. Det finns ofta teman som handlar om relationer i texterna. Relationerna är inte enbart till andra människor utan även till publiken men framförallt ryttarnas relation till hästarna.

I samtliga av de analyserade texterna beskrivs personerna och deras känslor oavsett om de känslorna är osäkerhet, lycka, eufori, tomhet, glädje eller längtan. Det gäller även för de texterna som är mer åt referat från idrottshändelserna. Det finns alltid en typ av uttalande kring känslor och tankar om prestationerna, vilket då kan spegla idrottarna och deras tankar. Tidigare forskning har visat att kvinnor ofta beskrivs med mycket känslor (Plymoth, 2012; Hedenborg, 2009b), men den här studien visar att även männen porträtteras med olika känslor. Det talas i alla texterna om både männen och kvinnornas känslor. Ett av de mest återkommande teman ur texterna är sportslig prestation. Det är flera olika idrottare som porträtteras som framgångsrika, med en medalj i handen eller på en prispall. Enligt Tolvhed (2015) är prestation viktigare för männen när det kommer till porträttering, men i den här studien har det istället gått att se en jämlik fördelning. I och med att texterna som analyserats kommer från ett stort sportsligt event är det, enligt van Leeuwen och Kress (i van Dijk, 2009) sätt att se på semiotiken inte överraskande att idrottarna porträtteras med medaljer. I kontrast till framgången finns det också mindre teman om motgångar och hur ryttarna hanterar det, exempelvis en skadad häst eller att förutsättningarna inte blivit optimala. Det skapar en nyans och trovärdighet i texterna som förstärker ramarna om att det är personer bakom idrottarna som texterna handlar om. Genom att visa både framgångar och motgångar utnyttjas frameing-teorin för att skapa en ram om trovärdighet. På det viset påverkas hur läsaren ser texten (Goffman, 1974/1986).

5.3 Relationer mellan makro- och mikrotext

Oavsett vilken tidning texterna kommer från används mycket målande och beskrivande ord. Orden används för att bygga upp de olika teman som tidigare förklarats. Det förekommer oavsett i vilken tidning som texten kommer från. Ord som används för att bygga upp stämning i texten är exempelvis ”lyhörd”, ”känsla [...] är väldigt stark och intensiv”, ”tacksam”, ”lekfullhet”, ”orolig”. Det är vardagliga ord som beskriver och laddar texten med känslor. På liknande sätt används ord som ”deppigt” och ”behöver större stöd” i en av texterna (Vasell, 2017, 22 augusti) som handlar om hur en av ryttarna behöver byta ut sin häst i sista stund för att kunna delta vid tävlingarna. Det innebär att även om texterna har olika teman används liknande typ av språk, om än motsatsord, för att bygga upp ett ramverk och skapa empati hos läsaren. Även mikrotexten visar på att Goffmans (1974/1986) teori

om frameing går att applicera i texterna för att förstå ramverken som skapas och underlättar för läsarens tolkning.

Relationer, som också är ett tema i texterna går att utläsa genom mikrotext som använder ord som "närvarande", "relationer", "fungerande (familjeliv)", "hållbar (karriär)" och "sammansvetsat". Det är ett sätt att använda sig av Harrisons (2003) semiotik och skapa associationer om hur en relation brukar fungera, för att förklara för en publik som inte nödvändigtvis sysslar med hästar. Orden i sig har flertalet associationer till hur en relation ofta beskrivs fungera. Exempelvis kräver en klassisk kärleksrelation ett visst mått av närvaro. Att vara närvarande går också att applicera på en relation med en häst, då det kan vara livsviktigt att faktiskt vara just närvarande i stunden. Vidare när det kommer till att urskilja hur temat om en sportslig prestation förmedlas genom texten används ofta superlativ och beskrivande ord som "makalös", "megaproffs", "fantastisk", "fängslande" och "fascinerande". Flera ord inom temat ger också konnotationer till tävlingsvinst såsom "guldhäst", "(medaljen ska) skimra i guld". Genom att använda sig av dubbla "Äntligen, äntligen" i ingressen till texten byggs texten upp som att detta är någonting väldigt efterlängtad och nästintill avgörande. I texten som är ett rent sportreportage och därmed får det temat, finns det fortfarande mycket beskrivande språk. Ryttarna själva får lov att uttala sig om sina prestationer. Det gör att det, för samtliga ryttare i texten oavsett kön, får en autonomi och professionella sida eftersom de själva får chansen att analysera och beskriva sina prestationer. Detta går i linje med teorin (3.1.2.2. Sport, genus, medier och kvinnor) som pekar på att kvinnor porträtteras allt mer som seriösa atleter (Bruce, 2016; Duncan, Messner & Willms, 2005). Det urskiljer sig även från andra sporter där kvinnor som beskrivs som framgångsrika och kompetenta ursäktas (Greer, Hardin & Homan, 2009). Det används också en hel del adjektiv för att beskriva och förklara situationer, mer än bara känslor som ryttarna har. Uttryck som "ett kokande Ullevi" och "härligt fullsatta läktare" (Lundin, 2017, 26 augusti) används för att beskriva tävlingen i ett mer storskaligt perspektiv och skapa en bild av atmosfären. Ord som "förstås" används i flera av texterna från Tidningen Ridsport för att understryka att någonting är nästintill föregivet taget. Det påvisar att de förväntar sig en viss förståelse från sina läsare. I Tidningen Ridsport används också engelska låneord som exempelvis "shit" utan att transkriberas bort ifrån ett uttalande. Det skapar en bild av att texten har en närhet till intervjupersonen, snarare än att vara mån om språkbruket.

5.4 Semiotik

Konsekvent genom texterna är det en avsaknad av färger och former. De semiotiska tecken som används är framförallt i bilder och rubriker. I de artiklar som tar plats efter tävlingarna porträtteras alla aktörer i bilderna som leende, oavsett om de är män eller kvinnor. Om artikeln behandlar resultatet av en tävling finns nästan alltid en medalj med i bilden. Det gör att det går snabbare för läsaren att förstå vad texten kommer handla om och kan därmed ses som ett semiotiskt tecken eftersom Harrison (2003) menar att tecknen hjälper till att förtydliga kontexten av det som vill uttryckas. Enda gången så inte är fallet är i en artikel som handlar om en ryttare som välkomnas hem av sin kommun på ett torg. I den artikeln håller istället ryttaren en stor bukett blommor i famnen. Både blommor och medaljer är tecken som blir symboler för framgång och prestationer. I vissa av texterna lyfts citat ut, görs större och läggs insprängda i texten. Citaten som används är ofta ett semiotiskt tecken. Det görs för att jämföra ridsporten med någonting som känns familjärt för fler av de som läser texten. Exempel på sådana citat är: "Som i de flesta relationer är det viktigare att vara lyhörd än att göra sin egen röst hörd" (Fransson, 2017, 18 augusti) och "Som en saga där en del av mig finns kvar" (Vasell, 2017, 3 september). Tidningen visar alltså på en förståelse för hur tecken kan uppfattas på olika sätt av olika populationer (Harrison, 2003). Genom att lyfta ut citaten som tidigare nämnts har tidningen tagit makten över tolkningen av de semiotiska tecknen för att underlätta för flertalet populationer att tillgodose sig texten (ibid). De allra flesta av oss har relationer i våra liv som kräver att vi ger och tar, vilket gör att citatet skapar en igenkänning. På samma sätt kan de allra flesta relatera till vad en saga är och förstå att det är någonting annat än en vardag, vilket även det skapar en förståelse till känslorna som beskrivs.

Det är endast i en av bilderna som de semiotiska tecknen är tydliga, utöver de bilder som tidigare diskuterats i kapitlet om makrotexten. Bilden är fotograferad ur ett grodperspektiv med Peder Fredricson och en brun häst mitt i ett hopp som sträcker ut frambenen. På bilden är en stor, text färgad i guld och skriven med en fet stil - EM-Guld. De semiotiska tecken som kan läsas in här är att Peder

flyger över hindren, då det inte ens går att skymta marken under hästen. Att ekipaget är placerat över kameran och över texten får det att verka som att det är med en lätthet och överlägsenhet som han tagit just guld. Ryttarens kavaj skulle kunna ses som ett semiotiskt tecken på manlighet, som Buysse och Embser-Herbet (2004) beskriver, men inom ridsport tävlar alla idrottare iklädda kavajer. Därför bortses klädseln här som en genusmarkör.

Avsaknaden av semiotiska tecken utöver bilderna som publicerats med artiklarna kan tolkas på ett par olika sätt. Ett av dem är att redaktören vill få mottagaren att istället läsa texten, snarare än att behöva stanna upp vid olika tecken och former. Texterna ser i stort sett ut som klassiska texter från dagstidningar. Det tydligaste semiotiska tecknet som görs är bilden av ett flygande ekipage och en stor text. Tecknet har ett mål: att snabbt förmedla nyheten. Det är därför inte helt ologiskt att den här texten kommer från Tidningen Ridsport eftersom det i enlighet med Goffmans (1974/1986) gestaltningsteori här finns en tydlig målgruppsanpassning och en önskan om att förmedla nyheten utan att behöva förklara alla omständigheter. Det stämmer också överens med Strömbäcks (2010, 1 mars) idé om att mediebilderna i stort hjälper till att skapa berättelser.

5.5 Ideologi

Gemensamt för alla artiklar som har analyserats är att EM-medaljer är någonting stort och värt att fira. Det ses helt enkelt som en stor prestation. Enligt McCombs och Shaw (1972:1999) är det faktum att det skrivs om ryttarnas EM medaljer någonting som bidrar till att allmänheten kan skapa en uppfattning om tävlingarna. Den som är helt ointresserad och oinsatt i sport över lag skulle kunna se det som en bagatell, men enligt dagordningsteorin är alltså framgångarna värda att tänka på (ibid). Det finns förstås också de som skulle hävda att ridning inte är en sport och att därför medaljerna inte är värda att fira. Så är alltså inte fallet för de analyserade texterna. Enligt gestaltningsteorin (Goffman, 1974/1986) blir det alltså eftersträvansvärt att vinna. Endast i en av texterna går det att utläsa att det är individens mål och tankar som spelar någon roll. Något annat som är föregivet taget i de flesta texterna är att atleterna har de ekonomiska förutsättningarna för att kunna satsa på sin sport. Ridsport på elitnivå är en dyr sport, bara hästarna i sig kan kosta flera miljoner kronor. Det är någonting som inte återges i porträttering av atleterna utan läsaren förväntas acceptera det, i enlighet med Goffmans (1974/1986) gestaltningsteori. Det är endast i en av texterna som det explicit beskrivs hur en av ryttarna slitit för att komma dit hen är i skrivandets stund. I texten bli en annan ideologi: att hårt jobb ger möjligheter. Alltså motsatsen till den föregivet tagna positioneringen som de övriga ryttarna har. I de andra fallen kan ryttarna också beskrivs arbeta hårt, skillnaden är att de ofta är på en plats i livet där de exempelvis bo både två länder eller att minska antalet ridtimmar per dag för att kunna utveckla sig som ryttare. Även om texterna beskriver hur de ryttarna alla har arbetat hårt är deras föregivet tagna förutsättningar och ideologier med andra ord helt olika.

5.6. Diskursiva strategier

Generellt används det diskursiva strategier för att skapa en målgruppsanpassning i olika nivåer i de olika tidningarna. Enligt Goffman (1974/1986) kan de här diskursiva strategier användas för att anpassa texten till den tilltänkte läsaren. Till exempel används olika strategier beroende på om texterna är ett rent personporträtt eller om det är ett referat. Tidningen Ridsport har en målgruppsanpassning som inte de andra medierna har möjlighet att ha, då tidningen kan utgå från att dess läsare har en bakgrund inom ridsport. Det gör att tidningen har flera föregivet tagna värderingar och använder sig av ett språk med mer facktermer, precis som Goffman (1974/1986) beskriver i sin gestaltningsteori bör vara möjligt sett till tidningens förutsättningar. Tidningen kan med andra ord vara mer precis i sin nyhetsrapportering och förklara på ett mer noggrant sätt hur händelser har utspelat sig. Till skillnad från de andra analyserade tidningarna har Tidningen Ridsport använt sig av en typ av sportreportage som endast beskriver vad som hänt, följt av en kort kommentar från någon av de inblandade ryttarna. Det gör att flera händelser och ryttare får plats i samma text. I Göteborgs-Posten och Dagens Nyheter fokuseras det istället på en händelse för att kunna förklara på ett mer ingående sätt för den som läser vad de olika delarna av händelsen innebär. Enligt McCombs och Shaw (1972) vill alla medierna att deras läsare ska ha en uppfattning om Ridsports EM. Enligt McCombs och Shaw (1999) och nästa nivå av dagordningsteorin så kan det också finnas en skillnad i på vilket sätt medierna skriver om det.

Ett exempel på detta är när Tidningen Ridsport skriver en bildtext som lyder ”Vilken prispall det är, den yngsta någonsin [...]” (Lundin, 2017, 26 augusti) utan att det framgår vilka personerna som står på prispallen faktiskt är, eller hur gamla de är. När istället Dagens Nyheter skriver om en liknande prestation går det att läsa ”Vem tar över efter drottningen?” (Fransson, M. 2017, 23 augusti.), men texten förklarar sedan varför ryttaren ses som en drottning och varför någon behöver ”ta över” efter henne. I och med att läsaren förutsätts ha en bakgrundsförståelse i Tidningen Ridsport är texterna inte lika utmålade med bakgrund och framtid, utan snarare ett nedslag som beskriver för den som redan följer tävlingarna på nära håll. Samma strategi används efter tävlingen, när en ryttare tagit guld. Sporthändelsen beskrivs inte, utan det förutsätts att läsaren redan har inblick i vad som hänt. Enligt Goffman (1974/1986) behöver inte allt hela tiden vara explicit uttryckt i texten utan det kan förväntas att läsaren accepterar och bygger en förståelse för det texten vill förmedla ändå. I texterna som analyserats från Göteborgs-Posten och Dagens Nyheter finns det en annan strategi. Det byggs upp en bild av händelsen och berättandet utgår ur det som redan står befast i texten, det skapas en tydlig ram för tolkning som Goffman (1974/1986) menar påverkar den som läser. I de texter som kommer från Dagens Nyheter står det oftast ”Ridsports EM i Göteborg” som en indikator för att ge läsaren en kontext och återigen skapa en ram. Tidningen Ridsport förklarar varken vilken tävling det gäller, mer än att det skrivs om ”EM” och det beskrivs inte heller vart någonstans de går av stapeln. Göteborgs-Posten beskriver inte heller att tävlingarna går i Göteborg men använder konsekvent ”Ullevi” istället för ”arenan” då tidningens publik kan antas vara familjär med arenans namn. Ramarna menar Goffman (1974/1986) är olika eftersom gestaltningen är subjektiv och genom att skapa olika ramverk kan texterna tolkas olika beroende på läsarens förutsättningar.

En diskursiv strategi som används av både Göteborgs-Posten och Dagens Nyheter är att låta texten vara ett personporträtt. De texterna ger läsaren möjlighet att lära känna ryttaren mer. I personporträttet beskrivs allt från omgivningar till personens bakgrund med ett enkelt, vardagligt språk. Ryttaren beskrivs som sittandes på verandan, drickandes kaffe. Det är någonting som många kan relatera till och därmed ger möjlighet för läsaren att relatera till ryttaren genom texten eftersom ramverken för tolkning baseras på den tolkande personens egna erfarenheter enligt Goffmans frameing-teori (1974/1986). Det gör att kraven på läsarens bakgrundsförståelse sänks och den diskursiva strategin kan ses som att vara för en bred publik. För liknande texter i Tidningen Ridsport används istället en strategi som liknar ryttaren vid en vän; det finns redan en relation mellan ryttaren och läsaren vilket gör att talspråkliga uttalanden inte skrivs om.

De känslor som generellt vill reproduceras i texterna är glädje, lycka och framgång. Det eftersom analysen fokuserat på texter som beskriver olika typer av vinster. Det finns ingen uttryckt hegemonisk manlighet som reproduceras genom texten, även om det finns flera genusmarkörer (se nästa avsnitt) som talar för att delar av manligheten som framställs är hegemoniska. I de bilder som används är det främst vita, unga eller medelålders män som porträtteras. I de texter som endast handlar om kvinnor används dock liknande eller motsvarande bilder av kvinnor, vita och unga eller medelålders. Det går därför inte att uttala sig om det beror på texterna eller om gruppen som texterna handlar om är en homogen grupp atleter. Edström (2006) menade att manlighet och kvinnlighet är konstruerat av medierna och därför kan ändras. Här går resultatet av den här studien emot tidigare forskning om att hegemonisk manlighet överordnas den kvinnliga (Connell, 2005; Connell, 2014; Pyke, 1996; Hirdman, 1988:2004) Detta skulle därför kunna ses som en rekonstruktion.

5.7 Fördjupning av aktörer i texten

De allra flesta texterna har en eller flera huvudaktörer. Huvudaktörerna är de som texterna framförallt handlar om. I de texter där både män och kvinnor finns återgivna som aktörer är det blandat om båda könen representeras lika i form av bilder vilket står i motsats till till det som Buysse och Embser-Herbert (2004) visade i sin studie av omslagsbilder, där männen fick mer utrymme. Generellt är det mer sällan aktörer som inte är huvudaktörer i texten är med på bilder. Det är oavsett om de är män eller kvinnor. De tydligaste genusmarkörer som görs över lag i texten är via de bilder som används. Oavsett om texten handlar om män eller kvinnor, oavsett i vilken situation de befinner sig i samt oberoende av vilken tidning som skriver om dem avbildas de alltid som leende, något som i tidigare forskning förknippats med kvinnor och kvinnlighet (Hellberg & Hedenborg, 2015). Den dikotoma

uppdelningen som Edström (2006) beskriver där manligt står i motsats till kvinnligt går inte att se i bilderna av aktörerna. Enda gången aktören inte ler i bilden är om personen på bilden är till häst och rider och därmed är aktiv, vilket kan ses som en manlig genusmarkör enligt Choi (2000). Både män och kvinnor porträtteras som aktiva, vilket stämmer överens med Chois (ibid) teori om att kvinnliga atleter kan porträtteras som maskulina. Det går också att argumentera i linje med Bruce (2016) och Duncan (et. al. 2005) som menar att kvinnor alltmer porträtteras som aktiva. Allt detta styrker Bruces (2016) teori om att sportjournalistiken är i förändring. Genusmarkörerna har ofta varit subtila. Det är endast några få enstaka genusmarkörer som varit tydliga och kopplats ihop med personens kön. Ett exempel på en sådan genusmärkning har varit när två olika kvinnor, Tinne Vilhelmsson Silfén och Charlotte Dujardin båda beskrivits, i olika texter och olika tidningar, som ”dressyrdrottning”. När det istället skrivs om Therese Nilshagen beskrivs hon som en stjärna och därmed görs inte en genusmarkör på samma sätt.

”Det handlar mest om att koppla från och att koppla på i rätt mängd och i rätt tid. Konsten är att inte koppla från för mycket - tankar och känslor får inte ta över mål och fokus”. - Peder Fredricsson i Vasell (2017, 3 september:47)

Det som är mest framträdande i analysen är hur de män som det skrivs om, framförallt Peder Fredricson, beskrivs med en intimitet. Bland hans känslor, som får ta stor plats i texterna, beskrivs glädje och lättnad men även en tomhet direkt efter att han vunnit. I alla tidningarna som analyserats beskriver Peder hur han under tävlingen stängt in eller stängt av sina känslor för att inte tappa fokus, vilket pekar på att detta är någonting som varit en viktig del för honom. Det visar också på ett brett känslspektrum. När kvinnorna, så som Tinne Vilhelmsson Silfén eller Isabelle Werth talar om sina känslor ges det endast utrymme i texterna för en typ av känslor. Exempel på det är när texterna beskriver Isabelles känslor beskriver hon hur hon har nära till glädjetårar och är lycklig över sin vinst. På samma sätt beskrivs endast Tinnes besvikelse över att inte kunna ställa upp vid EM med den tilltänkta hästen. Kvinnorna beskrivs enbart med starka känslor medan den manliga atleten beskrivs som att han kan stänga av sina känslor. Detta stämmer överens med Plymoth (2012) och Hedenborg (2009b) som menar att kvinnor beskrivs som mer känslösa. Till skillnad från de tidigare studierna visar studien att det ändå finns ett brett känslspektrum hos männen.

Flera attribut som hittills framkommit i studien kan ses som kvinnliga, men den dikotoma uppdelningen säger ingenting om hur det kan tolkas att tala om sina känslor för att sedan helt sonika kunna stänga av dem. Det är rimligt att den egenskapen går att koppla ihop med en elitutövare eller en professionalitet, vilket då kan ses som manligt enligt Djerf-Pierre (2003) (se även Hedenborg, 2009b; Hedenborg & White, 2012; Hellborg & Hedenborg, 2015). Vidare görs flera personporträtt av Peder Fredricson som går in i en privat, intimsfär. Bland annat uttalar han sig om hur viktiga hans relationer är till andra aktörer i texterna. Texterna beskriver både Peders känslor för sitt team, sin häst och sin familj. Det görs i alla de tidningar som analyserats. Konsekvent genom alla texterna beskrivs att hans relationer är viktiga, ibland ovärderliga för honom. Familjeorienteringen som texterna beskriver alltid kommer ha högsta prioritet i Peders liv, både explicit och implicit. I en av texterna beskrivs hur han precis vunnit EM-guld men han längtar efter att vakna upp med sina barn (Webbredaktionen, 2017, 28 augusti). Den här typen av fadersfigur är en motsättning av den fadersfigur som beskrivits av Radovic (2009), Andersson och Radovic (2011b) i tidigare forskning och som kan ses mer lik den omhändertagande modersfiguren som Plymoth (2012) och Andersson och Radovic (2011b) menar vanligtvis tillskrivs kvinnliga ryttare. Det blir därför någonting som tolkas som kvinnligt. Vidare porträtteras han också som en leende och självvranssakande person, vilket även det tyder på ett kvinnligt perspektiv enligt Djerf-Pierre (2003) samt Hellborg och Hedenborg (2015). I alla de analyserade medierna uttalar han sig om sin relation till hästen och till sin familj. Det är en tydlig bild av empati och intimitet som står i motsats till den hegemoniska mansbilden som kan förekomma i sportjournalistiken (Connell, 2005. Messner, 1992). I och med att Peder Fredricson tar ett EM-guld på hemmaplan går det att diskutera om den leende bilden som ges av honom verkligen stämmer överens eller om det snarare har med tillfället att göra. Det som talar för att det är på detta vis som han porträtteras är att även innan tävlingen används bilder av honom där han ler.

Det är dock inte endast kvinnliga genusmarkörer som görs. En av de tydligaste manliga perspektiven som ges är när Peder Fredricson både beskrivs som och rent semiotiskt visas upp på bilder som en rockstjärna, vilket är i linje med bland andra Hedenborgs (2009b, se även Hellborg & Hedenborg, 2015) bild av den auktoritära mannen. Att en man beskrivs som ouppnåelig och överlägsen på det här sättet reproducerar den hegemoniska mansbild som Messner (1990), Connell (2014) och Pyke (1996) beskriver. Porträtteringen förekommer vid ett par tillfällen i Göteborgs-Posten men även vid ett tillfälle i Tidningen Ridsport. I Göteborgs-Posten används ett par bilder där han står på en scen, framför ett publikhav. I en annan text, även den från Göteborgs-Posten beskrivs hur Peder passerar sista hindret och att Ullevi ”exploderar”. Det skulle kunna ge konnotationer till en annan sport eller en rockkonsert och ge en kontext för tolkning av texten och bilderna i enlighet med Harrisons (2003) beskrivning av tecken och deras innebörd. I flera av texterna beskriver Peder sin resa som atlet och idrottare. Det ges en tydlig bild av hans elitnivå och offentlighet eftersom han i alla texter beskrivs göra aktiva val och arbeta hårt, vilket enligt Djerf-Pierre (2003) är manliga genusmarkörer. Det är allt ifrån att han aktivt mentalt förbereder sig vid tävling eller att han aktivt valt att rida färre hästar per dag för att kunna bli bättre genom återhämtning. En markör som analysen kommit fram till, men som inte finns utplacerad är strategiskt tänkande och en insikt i att handlingar får konsekvenser. Båda uppkommer när Peder beskrivs som en atlet eller på en elitnivå och anses därför i studien vara manliga.

De kvinnor som det skrivs om i flertalet artiklar får flera genusmärkningar tillskrivas sig. Det främsta exemplet är kanske Charlotte Dujardin som är den enda aktören som inte själv uttalar sig om sin prestation. Hon blir tillskriven epitetet dressyrdrottning som också kopplas ihop med både hennes kön och nationalitet genom att använda ordet ”brittiskan”. På samma sätt pekas hennes kön ut återigen när texten beskriver henne som ”dressyrens ’golden girl’” (Fransson, 2017, 23 augusti). Det går i linje med Plymoth (2012) teori om att kvinnor beskrivs med klassiskt feminina ordalag. Även Pfister (2010) menar att kvinnliga idrottare blir omtalade som just kvinnor. I detta fallet ”drottning” och ”golden girl”. Att hon själv inte uttalar sig om sin prestation eller person är ingenting som den dikotoma genusmärkningen behandlar. I texten där hon är huvudaktör är det istället en man, Patrik Kittel och en kvinna, Tinne Vilhelmsson Silfén som uttalar sig om hennes prestationer. De båda beskriver henne i ordalag som att hon är en atlet, vilket visar på en objektivitet och är en manlig genusmärkning. Inom sport får atletiska kvinnor ofta en maskulin genusmarkör tillskriven till sig (Choi, 2000). Däremot beskrivs hon också som en publikfavorit för den stora massan eftersom hon jobbat sig från att bara vara ”en vanlig hästtjej” till att tillhöra den absoluta världseliten. Att vara en publikfavorit är förknippat med kvinnliga genusmarkör enligt Djerf-Pierre (2003).

I analysen av texten om Charlotte blir genusmärkningen ”att arbeta hårt” något svårtolkad eftersom en kontext spelar in. Charlotte, som kommer från en helt vanlig familj, arbetar hos en professionell ryttare. Det beskrivs hur denne ryttaren ”såg Charlottes talang” och därmed ”gav henne chansen att få ansvaret för att utveckla Valegro”. Det tolkas som att det är Charlotte som har ett val att ta chansen att arbeta hårt och därmed få en chans att bli professionell. Själva handlingen kan ses som manlig, men samtidigt är det intressant att tänka att hon, utan att bli antagen som en skyddsling av en man antagligen inte nått dit hon är idag. Det skapar alltså två olika typer av maskulina genusmarkörer. En där en arbetar hårt för att lyckas, samt skapar en bild av den hegemoniska mannen som är överlägsen kvinnan och måste ta hand om henne. Det reproducerar den könsmaktsordning som bland annat Hirdman (1988) argumenterar för alltid finns närvarande i samhället. I samma text får Patrik Kittel och Tinne Vilhelmsson Silfén tydliga manliga genusmarkörer genom att uttala sig om Charlotte Dujardin, inte bara som en atlet utan även hennes personlighet och bakgrund. Värt att notera är hur mycket utrymme som ges till de olika aktörerna. Deras uttalanden är nästintill lika långa och lika många. Det kan tolkas som att vem som uttalar sig spelar mindre roll. Texten är snarare ute efter deras erfarenheten och inblick i sporten. Enda ner på textnivå är deras uttalanden ungefär lika långa även om Patriks ena uttalande är upplyft i ingressen. Det är inte ovanligt att hästtjejer beskrivs som starka, självständiga, goda i ledarpositioner och hårt arbetande i det alldagliga livet (Forsberg, 2007: Greer, Hardin & Homan, 2009). Därför skulle jag vilja argumentera för att när det just kommer till att arbeta hårt skulle denna markör kunna delas upp i två. Att arbeta hårt ifrån att komma från litet eller inga förutsättningar kan inte jämföras med att arbeta hårt på en redan professionell nivå.

Isabell Werth, som vunnit en guldmedalj, får även hon manlig genusmärkning tillskrivna till sig när hon beskrivs som elit, efter vad Djerf-Pierre (2003) använt i sin dikotoma genuslogik och Messners (1992; Se även Connell, 2005) bild av den överlägsne mannen. Det sker när hon får uttala sig om de andra aktörerna i texten, trots att de andra aktörerna inte uttalar sig om henne. Vidare beskriver texten hennes syn på tävlingen, att det krävs en professionalitet och ett strikt förhållningssätt för att nå dit där hon befinner sig. Även professionalitet och objektivitet är något som Djerf-Pierre (2003) menar är manligt. I likhet med de texter som handlat om Peder Fredricsons seger är det dock inte så enkelt, utan i nästa mening talar texten om hennes känslor. Det är en kvinnlig genusmarkören som väger emot den manliga objektiviteten hon tidigare beskrivit.

"Läget är som det är och nu är mitt fokus att göra en så bra insats som möjligt för laget." - Tinne Vilhelmsson Silfvén i Vasell (2017, 22 augusti:33)

En av de mer intressanta texterna ur ett genusperspektiv lyfter upp Tinne Vilhelmsson Silfvén, som rider EM i tio år. Hennes kunskap och erfarenhet är ingenting som ifrågasätts i texten, vilket är i linje med den forskning som Bruce (2016) och Duncan (et. al. 2005) gjort som visar att kvinnor alltmer porträtteras som seriösa atleter. Däremot står hon utan sin tilltänkta häst inför tävlingen. Tinne har dock en häst som kan prestera på liknande nivå i stallet. I texten framställs det som att beslutet om att ställa upp i EM eller inte tas helt ifrån henne. Det görs genom att beskriva hur förbundskapten Bo Jenå är den som fattar beslutet åt henne. Det är en man som överordnas en kvinna och därmed reproducerar könsmaktsordningen som bland annat beskrivs av Hirdman (1988:2004) och Connell (2005). Senare i texten gör Tinne också ett uttalande om att hon gör det för lagets skull. Det är enda gången i någon av texterna som genusmärkningen om självuppoffring och att göra det för laget kommer upp. Det liknar även en av de genusmarkörer som gjorts i tidigare studier, nämligen när Lisen Bratt Fredricson skadad ställer upp för lagets skull och ändå rider (Hellborg, 2015; Hedenborg & White, 2012). Det är en av de tydligaste genusmarkörer som görs i alla texterna.

Ytterligare ett exempel på en liknande situation är när Therese Nilshagen beskrivs som ett stjärnskott. Hennes prestationer hyllas och en annan manlig atlet uttalar sig om att han aldrig sett något liknande i sitt liv. Texten lyfter alltså Therese och hennes prestationer under tävlingen, hon blir tillskriven en elitstämpel vilket enligt Djerf-Pierre (2003) är något som kan ses som manligt. Ur ett genusperspektiv är det här intressant eftersom den manliga aktören får mer plats än henne själv i artikeln att uttala sig om hennes prestation. Det finns alltså flertalet texter av den här typen där kvinnan framställs som en elitryttare eller som bäst på det hon gör, men expertutlåtandet eller "tillåtandet" av att vara bäst kommer från en man. Det upprätthåller den klassiska könsmaktsordningen att män är överordnade kvinnor. I texten om Charlotte Dujardin, där det finns lika många, lika långa uttalanden från både män och kvinnor är det ändå mannens uttalande som prioriteras och används först. Hegemonisk manlighet överordnar sig alltså den kvinnliga (Connell, 2014; Pyke, 1996). Att mannens uttalande prioriteras kan därmed ses som att den hegemoniska mansbilden får utrymme att växa inom sporten (Andersson, 2005).

5.7.1 Hegemoni

I texterna framkommer det allt som oftast bilder av atleterna som både känslomässigt involverade och engagerade i sina relationer, det gäller både kvinnor och män i liknande utsträckning, till skillnad från vad Plymoth (2012) och Hedenborg (2009b) visat i sina tidigare studier där detta varit typiskt kvinnligt. Männerna framställs oftare som aktiva än kvinnorna, om än på ett implicit sätt vilket tyder på att det finns en överordning av männen som beskrivits av exempelvis Choi (2000). Ytterligare en genusmärkning som görs i flera av texterna är hur det talas om både Tinne Vilhelmsson Silfvén och Charlotte Dujardin som "Dressyrdrottning". De blir båda tillskrivna en maktposition samtidigt som det knyts an till deras kön. I Charlottes text kopplas inte epitetet till hennes namn utan det är först när en börjar läsa texten som en förstår vem som beskrivs som dressyrdrottning. Charlotte beskrivs i samma text som både ung och någon som förnyar sporten. I båda fallen är det som att de framgångsrika kvinnornas kvinnlighet behöver understrykas för att kvinnligheten inte ska behöva ifrågasättas. Det går i linje med de regler som Bruce (2016) beskriver att sportjournalistiken lyder under vissa regler

när det skrivs om kvinnor. Om detta ställs i jämförelse med de artiklar som rapporterar om Peder Fredricsons vinst under EM så får han istället smeknamnet ”Guld-Peder”. Att båda våra dressyrdrottningar är mer privata och anonyma kan ses som en typ av kvinnlig genusmärkning som görs enligt Djerf-Pierres dikotoma könsuppdelning (2003). Peder blir istället en symbol för framgång. Med det sagt behöver den ena inte nödvändigtvis vara bättre än den andra. Det visar dock på att genusmarkeringen görs men inte nödvändigtvis med mening. Det visar också på att medierna, oavsett vilket medie det är då texterna finns representerade i alla medierna, i samband med framgång gärna reproducerar en hegemonisk både manlighet och kvinnlighet som tydligt skiljs åt och inte ställs mot varandra, det är i motsats till Shifflett (et. al. 2016), Lindkvist (2009) och Brookes (i Tolvhed, 2015) som beskriver att det är vanligt att kvinnor och män jämförs.

I alla tidningarna som analyserats beskriver Peder Fredricson hur han under tävlingen stängt in eller stängt av sina känslor. Det kan tolkas som att han, när det verkligen gäller, är en elitidrottare utan känslor som näst intill maskinellt gör sin uppgift, allt för att vinna. Återigen läggs mindre fokus på känslor när det kommer till en manlig atlet och hans vilja att vinna glorifieras (Plymoth, 2012; Hedenborg, 2009b). Det är intressant att se hur bilden av att han stänger av sina känslor reproduceras i samtliga medier. Det blir en hegemonisk mansbild i och med att den kontrollen av att kunna slå på och av sina känslor är en idealbild som är ouppnåelig, vilket Connell (1998) beskriver som en del av den hegemoniska manligheten. Den hegemoniska manligheten i den här studien innefattar en känslöfylld man som bryr sig om sina relationer som kan styra sina känslor. Han är dessutom bäst på det han gör, något som ligger i linje med den klassiska hegemoniska mansbild som beskrivs av Messner (1992). Det medan den hegemoniska kvinnligheten inte fokuserar på utsidan, så som klassiska hegemoniska femininitet gör (Choi, 2000; Connell, 1998; Jarlbro, 2006), utan den beskriver hur hon arbetar hårt och kommer från en bakgrund av lite eller ingenting³ till att vara överlägsen alla andra. Det skapar alltså en ny hegemoni som är ouppnåelig för den stora massan, men som ändå är mer nyanserad än den som tagits upp i den tidigare forskningen (se exempelvis Andersson & Radovic, 2011; Hellborg & Hedenborg, 2015; Plymoth, 2012; Radovic, 2009), teorierna som tagits upp om hegemoniska mansbild (se exempelvis Connell, 1998:2014:2015; Pyke, 1996; Messner, 1990:1992) och hegemoniska kvinnlighet, både generellt (Choi, 2000) och inom sport (se exempelvis Choi, 2000; Jarlbro, 2006; Bruce, 2016).

Samtliga atleter som framställs i tidningarna är, som redan nämnts, på bilderna porträtterade som leende och framgångsrika. Alla aktörer i de analyserade texterna har varit vita, medelålders och i många av fallen porträtterats med någon typ av medalj. Den här typen av överlägsenhet skulle gå att argumenteras som en hegemoni enligt Messner (1990), Connell (2014) och Pyke (1996). Det finns också ett klassperspektiv i det hela som dessvärre inte går att gå in på i den här studien. I flera av texterna som handlar om framgång förutsätts att det finns en viss basis i ekonomi och samhällsklass, en elitism, precis som Fletcher och Daspher lyfter upp som ett tema som uppkom i sin diskursanalys från 2013. Så ja, det finns definitivt en hegemonisk bild av atleterna som reproduceras. Både manlig och kvinnlig även om de två reproduceras på olika sätt. Som det tidigare argumenterats för går det också att se en könsmaktsordning där manligheten är överordnad. Intressant nog finns det också en större nyansering i hur den hegemoniska mansbilden kan se ut. Exempelvis visas känslor och det talas om relationer på ett sätt som inte setts i de tidigare studierna. Det visar att både mans- och kvinnobilden inte är någonting fast utan någonting som medierna och samhället i stort har makt att omforma, precis som Connell (2009), Hirdman (1988) och Messner (1990) säger. Det visar också att bilden kan vara ouppnåelig även om den är någonting som vi kan relatera till.

5.8 Analys av textens krav på läsaren

I samtliga texter krävs en viss förståelse för ridsporten, men på olika nivåer. I de texter som äger rum innan tävlingarna krävs också en viss förståelse för vilka förutsättningar ryttarna har i sin vardag. Exempelvis är det ofta nödvändigt med stora sponsorer, det är sällan som ryttarna själva äger hästarna. Förutsättningar likt detta eller att det krävs anställd personal för att kunna leva som ryttarna gör är

³ Ur ett ridsportsperspektiv måste du fortfarande ha vissa förutsättningar att kunna börja arbeta med hästar. Exempelvis kunskaper nog att börja arbeta hos en viss tränare eller möjligheten att satsa på sporten.

sådant som inte omnämns. Det blir istället upp till varje läsares bakgrundsförståelse att förstå att ridsporten fungerar på det sättet. Oavsett vilken tidning som texten kommer ifrån går det att se spår av de kunskapskrav som de ställer på sina läsare. Tidningen Ridsport, å andra sidan, sätter stora, uttryckta krav på läsarens förståelse för ridsporten. Det görs tydliga målgruppsanpassningar genom att använda sig av ord och termer så som ”showoffice”, ”dubbelt felfritt” och ”har stort scoop” (Lundin, 2017, 26 augusti). Enligt Goffman (1974/1986) kan det tolkas som en målgruppsanpassning eftersom orden syftar att anpassa texten för den tilltänkte läsaren. Det blir också direkt svår tolkat för den som inte är insatt i ridsporten. Vissa tendenser till att se liknande ordval ur både Göteborgs-Posten och Dagens Nyheter även om de inte är lika tydliga. Ordet ”felfri” är en vanlig term inom ridsport, framförallt hoppning som samtliga tidningar använt sig av i olika utsträckning. Tidningen Ridsport mer, Göteborgs-Posten och Dagens Nyheter har använt det mindre men det förekommer. Uttrycket innebär inte nödvändigtvis att en runda är helt utan misstag utan endast att inga hinder rivs och att ekipaget håller sig inom angiven tidsgräns vilket pekar på att läsaren förväntas ha en bakgrundsförståelse inom ridsporten när denne läser texten och de semiotiska tecken som använts har därmed stor betydelse för att texten ska kunna tolkas av flera olika målgrupper (Harrison, 2003).

I en av de analyserade artiklarna används ett vardagligt språk för att beskriva hur en av ryttarna blir tvungen att byta häst strax innan EM på grund av en skada. Där krävs det istället en bakgrundskunskap om sporten och hästar för att förstå att det är annorlunda att byta häst inför EM jämfört med exempelvis att byta en bil eller ett par skidor. Artikeln gör ett bra jobb med att lyfta det men det sker sent i texten. Det innebär att det finns ett stort utrymme för läsaren att tolka texten som att ryttaren helt enkelt råkar ta fel häst. Artikeln är en av få där läsarens bakgrundsförståelse kring ridsporten blir avgörande för om nyheten tolkas som seriös eller som en typ av skandalnyhet utifrån det fria ramverk som texten sätter upp för läsaren. Den som läser måste använda sina egna erfarenheter och kommer utifrån det tolka texten olika (Goffman, 1974/1988).

5.9 Historisk-diakronisk analys

De flesta analyserade artiklar kräver en specifik historisk kontext för att förstås, vilket är viktigt eftersom sporter som förknippas med kvinnor historiskt getts lite utrymme i medierna (Bruce, 2016; Tolvhed, 2015). Det handlar dock mer om vem texterna handlar om än vad de innehåller. Det eftersom olika atleter ofta är aktuella till olika tävlingar. Det finns en underbyggd förståelse till varför det skrivs ett personporträtt om en viss ryttare innan EM. Denne ryttare var aktuell efter prestationer föregående år. På samma sätt behövs en historisk kontext för att förstå varför det skrivs om vissa medaljörer, eftersom de helt enkelt var aktuella när texterna skrevs. I flera av texterna ges dock en god bakgrund till vem personen är vilket underlättar för läsaren att kunna sätta sig in i den historiska kontexten. Ett av tillfällena är hur Dagens Nyheter inleder sin artikel med två meningar som sammanfattar vad artikeln handlar om och i vilken kontext den befinner sig i:

”Vissa saker blir bättre med åren. Jerringpristagaren och OS-silvermedaljören Peder Fredricson är ett bra exempel. 45-åringen är i dag en bättre - och mer framgångsrik - ryttare än någonsin.” - Fransson (2017, 18 augusti:27)

Om en tar ännu ett steg tillbaka och ser texterna ur ett bredare historiskt perspektiv krävs det en viss kontext för att se att texten är publicerad. Det faktum att hästarna används som någonting till en sport snarare än till lantbruk eller militär säger mycket om samtiden de existerar i eftersom hästens roll i samhället förändrats de senaste 100 åren (Hedenborg, 2007:2009a). På samma sätt säger det faktum att män och kvinnor tävlar på samma villkor något om tiden de är skrivna i (Plymoth, 2012; Hedenborg, 2007:2009a).

5.10 Sammanfattning

Sammanfattningsvis vill jag ta ett helhetsgrepp om analysen. Genom att zooma ut från detaljnivå och söka svar på studiens frågeställningar hoppas jag på ett mer överblickbart resultat. Jag kan personligen uppleva, genomgående i analysen att det varit en svårighet att hålla distans till texterna och undvika att

tolka in sådant som inte finns. Dessutom har det varit svårt att hålla en balans där texterna inte över- eller underanalyseras. Genom att exponera sig mer än nödvändigt för texterna finns en risk att nyanseringar faller bort och riskeras att missas i analysen. Att ha en medvetenhet om detta har gjort att jag aktivt kunnat arbeta för att förhindra att det ska bli så. De här svårigheterna hade jag förväntat mig och delvis tagit upp i metodkritiken och utformat analysformatet utefter.

Frågeställningarna som har besvarats genom analysen av de elva texterna är:

- Beskriver texterna specificerat kring idrottshändelserna eller ligger fokus på aktörerna i texterna?
- Vilka genusmarkörer är mest framträdande i texterna och är de kopplade till personens kön?
- Används facktermer eller används ett vardagligt språk när det skriver om händelser inom ridsporten?

Resultatet visar att störst fokus generellt ligger vid aktörerna i texterna. Om det handlar om idrottshändelserna finns alltid idrottaren som står bakom prestationen representerad i texten med både sina tankar och känslor kring det. Att fokus ligger på aktörerna kan ses eftersom analysen visar att de flesta texterna vill skapa en närhet till ryttarna. Ofta används det superlativ för att beskriva både med- och motgångar i texterna och ryttarna får intimt beskriva sina känslor och relationer. Den största skillnaden som kan ses i texterna är att det i Tidningen Ridsport oftare används låneord från engelska eller semiotiska tecken för att förmedla en händelse. Det är någonting som enligt Goffman (1974/1986) är förväntat, eftersom han beskriver att en målgruppsanpassning kan göras för att anpassa texten efter den tilltänkte läsaren. Endast en av texterna kan ses som ett sportreferat och den kommer ifrån Tidningen Ridsport. I Dagens Nyheter går det att, inför tävlingen se en annan typ av text, nämligen mer djupgående personporträtt. De artiklar handlar inte om medaljer, segrar eller prestationer utan om vem personen bakom idrottaren är. Att medierna sätter dagordningen och vill få sina läsare att tänka på Ridsports EM stämmer överens med dagordningsteorin (McCombs & Shaw, 1972) också att det finns mer än ett sätt att skriva om sporthändelsen stämmer överens med andra nivåer av dagordningsteorin (McCombs & Shaw, 1999). Precis som togs upp i 3.3 Dagordningsteorin och framing använder de olika medierna sig av olika ramverk för att hjälpa läsaren tolka texten (Goffman, 1974/1986).

När det kommer till genusmarkörer är det vanligt att både manliga och kvinnliga genusmarkörer görs i texterna. De är ibland kopplade till personens kön, så som när Charlotte Dujardin beskrivs som ”dressyrens golden girl”, vilket enligt tidigare studier är ett typiskt sätt att understryka en kvinnlig idrottares kvinnlighet (Pfister, 2010; Plymoth, 2012). När sådana markörer görs är det främst ur nyhetsmedier och inte ur de specialiserade medierna. Det är tydligt att alla texter använder många intima, enligt Djerf-Pierres (2003) dikotoma genuslogik, kvinnliga genusmarkörer som görs både för de manliga och kvinnliga atleterna. Både män och kvinnor talar om sina känslor och relationer, vilket stämmer med tidigare forskning om att uttalanden om känslor varit relativt jämställt inom ridsporten (Andersson & Radovic, 2011b). Framförallt i de texter som handlar om Peder Fredricson är det framstående att alla texter vill beskriva hans nära relation till sin familj, något som skiljer sig från den strikta fadersfiguren tidigare forskning visar (Radovic, 2009; Andersson & Radovic, 2011b). Det är inte helt ovanligt att de manliga aktörerna i texterna framställs som i kontroll av sina känslor och vad som händer, medan kvinnorna framställs ha mindre kontroll men istället gärna framställs som strävsamma. Att kvinnorna har mindre kontroll över sina känslor stämmer överens med de studier som gjorts av bland annat Plymoth (2012) och Andersson och Radovic (2011b). Den manliga kontrollen som studien visar på är något som inte återfunnits i tidigare forskning. Det är viktigt här dock att påpeka att samtliga aktörer fortfarande beskrivs ha starka och intensiva känslor.

Analysen påvisar däremot att det finns flera genusmarkörer än de som används i analysformatet och kan vara gynnsamt att använda i framtida forskning. Exempel på det är att män oftare beskrivs och porträtteras som aktiva och kvinnor passiva, vilket stämmer överens med den kvinnlighet som Choi (2000) beskriver men skiljer sig mot den förändringen där kvinnliga atleter beskrivs som aktiva som Bruce (2016) beskriver (se även Duncan, Messner & Willms, 2005). Kvinnorna porträtteras oftare som att de är anonyma, medan männen anses vara välkända. Männen är i kontroll av sina känslor medan kvinnorna är kontrollerade av sina känslor, exempelvis Peder som beskrivs kunna stänga av sina

känslor medan Isabell säger att hon inte kan hålla tillbaka tårarna. Att kvinnor beskrivs att inte vara i kontroll över sina känslor är någonting som Plymoth pekade på i sin studie från 2012. För ridsporten går det också att argumentera för att männen oftare beskrivs som hårt arbetande på en elitnivå medan kvinnorna beskrivs som hårt arbetande på en elevnivå eller underskrivna männen. Överlag framställs kvinnorna oftare som lagspelare än männen, något som Hellborg och Hedenborg (2015) även de visade på i sin studie. Det reproduceras alltså en könsmaktsordning och, som tidigare nämnts en hegemoni vilket bekräftar Hirdmans (1988:2004) genussystem. Värt att nämna är att ingen av aktörerna beskrivs utifrån sina fysiska attribut till skillnad från vad Lensky (1994 i Choi, 2000) och Krane (1999 i Choi, 2000) menar är vanligt för den atletiska kvinnan. I och med att aktörerna inte beskrivs utifrån fysik återfinns inte nödvändigtvis den typiska hegemoniska manligheten som Messner (1990), Connell (2014) och Pyke (1996) menar är utsträckt i samhället. Det går däremot att argumentera för att det går att se de mönster som Bruce (2016), Pfister (2010) och Duncan (et. al. 2005) beskriver där kvinnor beskrivs alltmer som seriösa atleter. I den här studien visar sig porträtteringen relativt jämförbar mellan könen när det handlar om vilka bilder som används.

Språkbruket i de olika medierna är intressant och påverkar texterna, men knappt i hur de talar om aktörerna. I Tidningen Ridsport finns det en känsla av att nyheterna som kommer ut under tävlingen är något påskyndade vilket kan ses på stavfel eller slarvfel i texterna. Tidningen använder sig av ett mer specialiserat språk när de talar om ridsporten vilket enligt Goffman (1974/1988) kan vara en målgruppsanpassning som görs då Tidningen Ridsport har en mer specialiserad målgrupp än de övriga tidningarna. Den andra dagspressen använder sig också av några facktermer så som ordet "felfri" men inte i samma utsträckning som Tidningen Ridsport. Att Tidningen Ridsport använder sig av ett något annorlunda språk är ingenting som är konstigt, då deras målgrupp förväntas ha kunskapen att tillgodose sig texterna ändå, precis som Goffman (ibid) menar i och med sin frameing-teori. Slarvfelen kan härledas till att texterna är publicerade i en webbtidning snarare än, som i dagspressens fall, tryckta tidningar.

Slutligen så går det att konstatera att resultaten till viss del skiljer sig från de tidigare studier som gjorts. Av studien att döma går det att hitta en mycket bredare nyans av manlighet jämfört med vad bland annat Hedenborg och White (2012) visat, där de istället framställts som moderna atleter (se även Hedenborg, 2009b; Hellborg & Hedenborg, 2015). Typiska kvinnliga genusmarkörer så som familjeorientering hittas i texterna nästan lika ofta hos män som hos kvinnor. Det finns dock vissa texter där kvinnan framställs som hjälplös eller någon som tar en för laget vilket stämmer överens med det som de tidigare studierna visar (se exempelvis Hellborg & Hedenborg, 2015). Bilden av den strävsamma, hårt arbetande kvinnan går också att återfinna i texterna. Att en nyansering av framförallt mansbilden uppkommit betyder inte nödvändigtvis att bilden inte är en hegemonisk mansbild. En könsmaktsordning upprätthålls genom den mansbild som reproduceras, mannen är fortfarande överordnad kvinnan i flertalet texter, precis som Hirdmans (1988:2004) könsmaktsordning visar på. Den nyanserade bilden som uppkommit är fortfarande hegemonisk eftersom den är ouppnåelig och överlägsen, vilket är något som Connell (2005) och Messner (1992) beskriver som hegemoniska manlighet. Nyanseringen som går att se här, jämfört med tidigare forskning, pekar på att genusmarkörerna snarare skulle kunna förlora sitt värde och att människorna beskrivs utifrån attribut som de uppvisar som just människor. Genus är någonting som samhället reproducerar och medierna har möjlighet att påverka vilket Connell (1998) och Hirdman (2003) slår fast och utifrån den här studien verkar det som att bilden av ryttare kopplat till genus är i förändring. Bilden av den hegemoniska mannen, en vit medelålders man som är framgångsrik inom sin sport börjar få kvinnliga genusmarkörer tillskrivna till sig kan det vara framsteg som medierna gjort av att representera mindre stereotypa bilder och könsroller.

6. Slutsatser

Uppsatsen har undersökt huruvida ryttare porträtteras beroende på om denne är man eller kvinna med tyngdpunkten i hegemoni och olika genusmarkörer. Det har gjorts med ett perspektiv som jämför specialiserad och icke specialiserad media. Genom att analysen varit grundad i ett redan utstakat analyschema som sedan anpassats efter texternas innehåll och studiens syfte har det varit relativt enkelt att påbörja analyser av de olika texterna neutralt. Däremot har det emellanåt varit svårt att hålla en personlig distans till materialet och inte tolka in sådant som inte finns i texterna beroende på mina egna erfarenheter och kunskaper. Att genus är någonting som är föränderligt är en sak som framstår som tydlig av slutsatserna som går att dra av den här studien. Oftast beskrivs atleterna som människor som utövar sin idrott, även om det finns en könsmaktsordning där männen är överordnade kvinnorna. Även om texterna vill göra sken av att vi kommer nära personerna och får ta del av deras bakgrund så finns det fortfarande en hegemoni som reproduceras. Hegemonin om den framgångsrika, vita mannen finns enligt studien inom ridsportsrapporteringen även om den inte alls är fokus på mannens fysik. Han är fortfarande överlägsen och i kontroll, men han får även en nyansering av en familjefar och en som värdesätter sina relationer till både människor och hästar. Nyanseringen går att se oavsett vilket medie som har skrivit texten.

Den hegemoniska kvinnligheten, där kvinnan framställs som passiv och vacker är dock någonting som inte finns på samma sätt. Det reproduceras snarare en egen hegemoni av den aktiva ryttarinnan som arbetar hårt och därför kan vinna. Trots att det är en annan typ av hegemoni här än i många andra sporter upprätthålls en könsmaktsordning. Det finns en vinkling i att kvinnorna, när de samspelar med männen, blir fråntagna möjligheten att själv uttrycka sig eller lägga upp sin plan, vilket kan reproducera en bild om kvinnan som mindre kapabel. De här mönstren finns inte på samma sätt i den specialiserade ridsportsjournalistiken. I ridsportsjournalistiken ligger fokus snarare på ryttarens prestationer än dess kön eller förhållningssätt till andra människor.

Studien visar inte ett entydigt resultat utan snarare bekräftar den typen av ambivalens som finns i den tidigare forskningen. Svårigheten med att dela upp genus i svart och vitt blir att resultatet gärna också blir dikotomt även om gränsen i materialet egentligen inte är så skarp. I diskussionen framkommer problematiseringen med denna uppdelning, vilket kan hjälpa läsaren att förhålla sig till studiens resultat. Den vidare nyanseringen skulle också gå att sätta in i ett tidsperspektiv och därmed argumentera för att sportjournalistiken förändras till att blir mer och mer jämställd och nyanserad. Ur den samhälleliga problematiseringen är det någonting som går att se som en positiv utveckling. Inomvetenskapligt bidrar det till förståelsen att medier har makt att påverka vilka hegemoniska bilder som finns i samhället av både kvinnligt och manligt.

Det faktum att det skiljer sig mycket lite från hur de olika medierna rapporterar om tävlingarna på en djupare analysnivå är intressant. Nyhetsjournalistiken och den specialiserade journalistiken skiljer sig främst när det handlar om kontext. Språkbruket är olika, men det förklaras med att det är en målgruppsanpassning som skett. Som tidigare nämnts visar studien på svårigheten med uppdelningen av vad som egentligen är en bild av manligt och kvinnligt. Av vad som visas i tidigare studier jämför med vad den här studien visat kan det dras slutsatser om att rapporteringen är föränderlig och blir mer jämställd. Genom att göra en dikotom genus-uppdelning förutsätts att det är en skillnad mellan hur män och kvinnor beskrivs. Det finns en möjlighet att en kvinnlig atlet på elitnivå inte kan beskrivas som passiv och i behov att räddas av en man utan får flertalet manliga genusmarkörer tillskrivna till sig. Det skulle överordna henne i en könsmaktsordning över andra kvinnor. Om det är fallet är det inte omöjligt att båda de bilder av kvinnliga ryttare som tidigare forskning visat finns, men inte inom elitsporten enligt det analyserade materialet. Den tidigare forskningens militära män har, i analysen visat sig vara en familjefader i kontroll av sina känslor. Jag skulle gärna vilja lägga till bilden av den leende mannen för att påvisa att det visst finns en nyansering i hur ryttare porträtteras. I båda fallen visar resultatet på en nyansering och ett förmänskligande av atleterna. Även om det reproduceras en könsmaktsordning visar texterna ett steg mot att bli mer jämställda ur ett genusperspektiv, oavsett vem som skriver dem. Alla aktörer ler och uttrycker sina känslor. Framförallt vill jag understryka att ryttarna oftast beskrivs utifrån just epitetet ryttare snarare än sitt kön.

6.1 Vidare forskning

Att fortsätta liknande typer av studier ur fler perspektiv skulle kunna vara givande eftersom det, vad det verkar som vara ett fält där resultaten ändrar sig snabbt. Att exempelvis ta ett klassperspektiv i framtida studier skulle kunna vara intressant och också kunna ge en bredare inblick i på vilket sätt som klass och bakgrund hos atleterna eller hos tidningarna kan komma och påverka innehållet och den maktordning som reproduceras. De flesta tidigare studier, samt den här studien är gjord av hur elitryttare porträtteras, därför är studier på en annan samhällsklass någonting som kan vara en bidragande faktor till forskningsområdet. Att göra en liknande studie för att kunna jämföra hur elitryttare och hobbyryttare beskrivs i olika medier hade kunnat vara intressant för att ge en ännu djupare bild av vad som händer med genus i media när det handlar om dels elitsatsningar (typiskt manligt) och sådant som sker på hobbynivå (typiskt kvinnligt). Beskrivs kvinnorna oftare med kvinnliga genusmarkörer på hobbynivå än de görs på en elitnivå eller ser könsmaktsordningen ut på samma sätt oavsett ryttarens ambitionsnivå?

Det skulle också vara intressant med fortsatta studier ur ett genusperspektiv där studien görs över en längre tidsperiod, för att se på vilket sätt genusmarkörerna förändrats och kanske till och med helt bytt innebörd. I framtida studier tror jag dock att det kan vara svårt att se på genus som en dikotom uppdelning när det talas om ryttare. Det finns mycket som talar för att medier gärna talar om ryttare som just ryttare, snarare än om deras kön.

Referenser

- Adelman, M, & Knijnik, J. (2013). *Gender and Equestrian Sport: Riding Around the World (2013 ed., Vol. 9789400768246)*. Dordrecht: Springer Netherlands. Hämtad från [Google Books \(Länk\)](#)
- Anderson, E. (2005). Orthodox and Inclusive Masculinity: Competing Masculinities among Heterosexual Men in a Feminized Terrain. *Sociological Perspectives*, 48(3), s. 337-355.
- Andersson, P., & Radovic, S. (2011a). Tuffa män och moderliga kvinnor till häst. Tough men and motherly women on horsebacks. *Svensk Idrottsforskning*, 20(2), s. 11-15.
- Andersson, P. & Radovic, S. (2011b). *Elitridsport som en paus från barnen? En undersökning av könsstereotyper i dagspressens rapportering av ridsport*. Idrottsforum.Org, 2011. Hämtad från [Idrottsforum \(Länk\)](#)
- Asp, K. Institutionen för journalistik, medier och kommunikation. (2007). *Den svenska journalistikåren*. Hämtad från [JMG \(länk\)](#)
- Asp, K., & Göteborgs universitet. Institutionen för journalistik och masskommunikation. (2012). *Svenska journalister : 1989-2011* (Göteborgska studier i journalistik och masskommunikation, 66). Göteborg: Institutionen för journalistik, medier och kommunikation (JMG), Göteborgs universitet. Hämtad från [JMG \(länk\)](#)
- Bruce, T. (2016). New Rules for New Times: Sportswomen and Media Representation in the Third Wave. *Sex Roles*, 74(7-8), s. 361-376.
- Buysse, J. & Embser-Herbert, M. (2004). Constructions of Gender in Sport: An Analysis of Intercollegiate Media Guide Cover Photographs. *Gender & Society*, 18(1), s. 66-81.
- Choi, P. (2000). *Femininity and the physically active woman* (Women and psychology). London: Routledge. Hämtad från [Google Books \(länk\)](#)
- Connell, R. (2014). The study of masculinities. *Qualitative Research Journal*, 14(1), s. 5-15.
- Connell, R. (1998). Masculinities and Globalization. *Men and Masculinities*, 1(1), s. 3-23.
- Connell, R. (2015). An Iron Man: The Body and some contradictions of Hegemonic Masculinity. I Karen, D. (ed.) & Washington, E. R. *Sociological Perspectives on Sport: The Games Outside the Games*. Routledge. Hämtad från [Google Books \(länk\)](#)
- Connell, R., Hjukström, C. (ed), & Sörmark, A (ed). (2009). *Om genus* (2., utvidgade och omarb. uppl. ed.). Riga: Livonia Print.
- Connell, R. & Messerschmidt, J. (2005). Hegemonic Masculinity: Rethinking the Concept. *Gender & Society*, 19(6), s. 829-859.
- Dahl, Ö. (2013) Ännu ett svenskt pronomen i farozonen. *Språktidningen*, 2013(3). s. 54-55 Hämtad 2020-04-18 från [Språktidningen \(Länk\)](#)
- Dashper, K. (2012). 'Dressage Is Full of Queens!' Masculinity, Sexuality and Equestrian Sport. *Sociology : The Journal of the British Sociological Association*, 46(6), s. 1109-1124.
- Djerf-Pierre, M. (2003). Journalistikens kön. Fältets struktur och logik under 1900-talet. *Kvinnovetenskaplig Tidskrift*, (2), s. 29-52.
- Duncan, M. C. Messner, M. A. & Willms, N. (2005). *Gender in televised sports: News and highlights shows, 1989-2004*. Los Angeles: Amateur Athletic Foundation of Los Angeles. Hämtad från [Researchgate \(Länk\)](#)

- Edström, M. (2016). Könsmärkta Nyheter Av En Jämställd Journalistkår. I Trudeson, L. (ed.) Journalistik i förändring. s. 41-53. Stockholm: Institutet för medier. Hämtad från [Researchgate \(Länk\)](#)
- Edström, M. & Göteborgs universitet. Institutionen för journalistik och masskommunikation. (2006). TV-rummets eliter : Föreställningar om kön och makt i fakta och fiktion (Göteborgska studier i journalistik och masskommunikation ; 44). Göteborg: Institutionen för journalistik och masskommunikation, Göteborgs universitet (JMG).
- Enbom, J (2016). Kvinnorna vinner mark i sportjournalistiken. I Trudeson, L. (ed.) Journalistik i förändring. 124-129. Hämtad från [Mediestudier \(Länk\)](#)
- Esaiasson, P. Gilljam, M. Oscarsson, H. & Wängnerud, L. (2007). Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad (3:3). Vällingby: Elanders Sverige
- Fletcher, T., & Dashper, K. (2013). 'Bring on the Dancing Horses!': Ambivalence and Class Obsession within British Media Reports of the Dressage at London 2012. *Sociological Research Online*, 18(2), s. 1-8.
- Forsberg, L. (2007). *Att utveckla handlingskraft om flickors identitetsskapande processer i stallet* (Licentiate thesis / Luleå University of Technology ; 2007:43). Luleå: Luleå tekniska universitet.
- Fransson, M. (2017, 18 augusti.). "Mitt liv hade känts smalare om jag hårdatsatsat som ung". Dagens Nyheter. s. 26f.
- Fransson, M. (2017, 23 augusti.). "Hon visade att dressyr inte är en rikemanssport". Dagens Nyheter. s. 10.
- Fransson, M. (2017, 27 augusti.). Fredricson inför gulddramat: plockar fram det bästa med lek. Dagens Nyheter. s. 36.
- Fransson, M. (2017, 27 augusti.). Tre rekord - En ny dressyrstjärna är född. Dagens Nyheter. s. 38.
- Goffman, E. (1974/1986). *Frame analysis: An essay on the organization of experience*. New York: Harper & Row.
- Greer, J. Hardin, M. & Homan, C. (2009). "Naturally" Less Exciting? Visual Production of Men's and Women's Track and Field Coverage During the 2004 Olympics. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 53(2), s. 173-189.
- Harrison, C. (2003). Visual social semiotics: Understanding how still images make meaning. (Applied Theory). *Technical Communication*, 50(1), s. 46-60.
- Hedenborg, S. & White, M. (2012). Changes and variations in patterns of gender relations in equestrian sports during the second half of the twentieth century. *Sport in Society: Sport and Gender*, 15(3), s. 302-319.
- Hedenborg, S. (2009a). Folkhemshästen - mellan stat, marknad och ideell sektor. *Svensk Idrottsforskning*, 18(3), Svensk idrottsforskning, 2009, Vol.18(3).
- Hedenborg, S. (2009b). Unknown Soldiers and Very Pretty Ladies: Challenges to the Social Order of Sports in Post-War Sweden. *Sport in History*, 29(4), 601-622.
- Hedenborg, S. (2007). *The popular horse: From army to agriculture and leisure*. Resource document. Idrottsforum. Hämtad från [Idrottsforum \(Länk\)](#)

- Hellborg, A. & Hedenborg, S. (2015). The rocker and the heroine: Gendered media representations of equestrian sports at the 2012 Olympics. *Sport in Society: Gender, Media, Sport*, 18(2), 248-261.
- Hirdman, Y. & Maktutredningen. (1988). *Genussystemet teoretiska funderingar kring kvinnors sociala underordning* (Rapport / Maktutredningen, 23).
- Hirdman, Y. (2003). *Genus : Om det stabilas föränderliga former* (2., [rev.] uppl. ed.). Malmö: Liber.
- Hirdman, Y. (2004). Genussystemet - Reflexioner Kring Kvinnors Sociala Underordning, I Carlsson-Wetterberg, C. (ed.) & Jansdotter, A. (ed.) *Genushistoria : en historiografisk exposé* 2004 9344037 s. 113-133
- Institutet för språk och folkminnen. (2019). *Frågelådan. Har en börjat användas istället för man i skrift?*. Hämtad från [Institutet för språk och folkminnen \(Länk\)](#)
- Jarlbrog, G. (2006). *Medier, genus och makt*. Lund: Studentlitteratur.
- Lindkvist, J. (2009) *Bland idrottare och idrottningar*. Idrottsforum. Hämtad från [Idrottsforum \(Länk\)](#)
- Lundin, K. C. (2017, 26 augusti.). Bättre sport än såhär blir det inte. Tidningen Ridsport. Hämtad 2020-04-21 från <https://www.tidningenridsport.se/battre-sport-blir-det-inte/>.
- McCombs, M., & Shaw, D. (1972). The agenda-setting function of mass media. *Public Opinion Quarterly*, 36(2), s. 176-187.
- McCombs, M., & Shaw, D. (1993). The Evolution of Agenda-Setting Research: Twenty-Five Years in the Marketplace of Ideas. *Journal of Communication*, 43(2), s. 58-67.
- Messner, M. (1990). Boyhood, Organized sports, and the Construction of Masculinities. *Journal of Contemporary Ethnography*, 18(4), s. 416-444.
- Messner, M. (1992). *Power at play : Sports and the problem of masculinity* (Men and masculinity). Boston: Beacon Press.
- Pfister, G. (2010). Women in sport - gender relations and future perspectives1. *Sport in Society: Directions in Contemporary and Future Sport Guest Editors: BO Carlsson and Kutte Jönsson*, 13(2), s. 234-248.
- Plymoth, B. (2012). Gender in equestrian sports: An issue of difference and equality. *Sport in Society: Sport and Gender*, 15(3), 335-348.
- Pyke, K. (1996). Class-based Masculinities: The Interdependence of Gender, Class, and Interpersonal Power. *Gender & Society*, 10(5), s. 527-549.
- Radovic, S. (2009). *Ridsporten i Svensk Dagspress ur ett Genusperspektiv*. Göteborgs Universitet. Hämtad från [Lantbruksforskning \(Länk\)](#)
- Strömbäck, J. (2010, 1 mars). Medierna och behovet av berättandet [blogginlägg]. Hämtad 2020-05-12 från <https://jesperstromback.org/2010/03/01/medierna-och-behovet-av-berattelser/>
- Shifflett, B. Murphy, D. Ghiasvand, F. Carlton, M. & Cuevas, M. (2016). Gender Bias in Sports-Media Analytics. *Journal of Sports Media*, 11(2), s. 111-128.
- Tillberg-Mattsson, K. (2004). *Hästar lockar kvinnor till landsbygden – en studie av hästägare och hästgårdar i Leksands kommun*. IBF Uppsala universitet. Working paper No. 45. Hämtad från [Diva Portal \(Länk\)](#)

- Tolvhed, H. (2015). *På damsidan : Femininitet, motstånd och makt i svensk idrott 1920-1990*. Halmstad; Makadam förlag.
- van Leeuwen, T. Kress, G. i van Dijk, T. (2009) *Discourse Studies: A Multidisciplinary Introduction*. London, Sage publications.
- Vasell, M. (2017, 3 september). ”Som en saga där en del av mig finns kvar”. Göteborgs-Posten. s. 47f.
- Vasell, M. (2017, 28 augusti). Peder klarade pressen. Göteborgs-Posten. s. 40f.
- Vasell, M. (2017, 22 augusti). Tinne gör sitt tionde EM - på fel häst. Göteborgs-Posten. s. 33.
- Von Koch, M. (2017, 27 augusti.). Guld-Peder: Allt föll på plats. Tidningen Ridsport. Hämtad 2020-04-30 från <https://www.tidningenridsport.se/guld-peder-all-in-fortjanar-att-vinna/>.
- Von Koch, M. (2017, 30 augusti.). Peder tog EM-guld. Tidningen Ridsport. Hämtad 2020-04-30 från <https://www.tidningenridsport.se/varldsklass-em-guld-till-peder/>.
- Webbredaktionen. (2017, 28 augusti.). Peder dagen efter guldsuccén: Nu ska jag njuta. Tidningen Ridsport. Hämtad 2020-04-30 från <https://www.tidningenridsport.se/peder-dagen-efter-guldsuccen-nu-ska-jag-njuta/>.